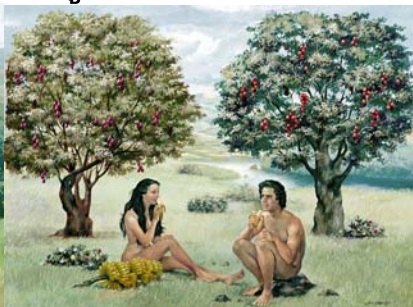

เรียนพระคัมภีร์จากยุคสร้างโลกถึง ชีวิตพระเยซูคริสต์

เล่ม 1 ใน 4 เล่ม

เพื่อน ๆ ที่รัก:

พระคัมภีร์ก็คือ ข้อความข่าวสารจากพระเจ้าถึงเราทั้งหลายในโลกนี้ คนส่วนใหญ่จะรู้สึกว่า พระคัมภีร์เป็นเหมือนรูปต่อขนาดใหญ่ เพื่อน ๆ เคยต่อรูปพวกนั้นสักครั้งหนึ่งไหมครับ ก่อนอื่นจะต้องหาชิ้นที่เป็นมุมรูปทั้งสี่ให้ได้ก่อน แล้วก็หาชิ้นที่อยู่ริมรูปเอามาต่อกันเป็นกรอบ ต่อจากนั้นก็ค่อย ๆ ต่อรูปในกรอบให้เต็ม ภาพก็จะค่อย ๆ ปรากฏออกมาพอใส่ชิ้นสุดท้ายลงไปก็ได้ภาพครบบริบูรณ์

บทเรียนพระคัมภีร์จากยุคสร้างโลกถึงชีวิตพระเยซูคริสต์ชุดนี้มีสี่เล่มเล่มแรกเป็นเหมือนชิ้นที่เป็นมุมรูปของพระคัมภีร์ เล่มที่สองเป็นกรอบ ส่วนเล่มที่สามและสี่เป็นชิ้นที่ต่อเป็นรูปภาพในกรอบซึ่งจะเป็นภาพสวยงามยิ่งของพระคุณและความเมตตาของพระเจ้า

ท้ายหนังสือเล่มเล็ก ๆ จะมีคำถามสั้น ๆ ของบทเรียนแต่ละบท เพื่อช่วยเราให้เข้าใจเรื่องที่เราอ่านชัดเจน ขอแนะนำให้อ่านคำถามพวกนั้นก่อน แล้วก็ไปอ่านเนื้อเรื่อง และเมื่ออ่านเนื้อเรื่องเสร็จ ก็กลับมาตอบคำถามเลย จะดีกว่านะครับ

พออ่านหนังสือเล่มนี้และตอบคำถามครบหมดทุกบทแล้ว ให้เพื่อน ๆ ค่อย ๆ จิกหน้าที่เป็นคำถามพวกนั้นใส่ซองติดแสตมป์ส่งกลับมาตามที่อยู่ข้างไว้ ส่วนหนังสือนั้นเราขอมอบเป็นของขวัญแก่เพื่อน ๆ เก็บไว้ได้เลย และอีกราว ๆ สองสามอาทิตย์เราจะส่งเล่มต่อไปให้ครับ

ถ้ามีอะไรไม่เข้าใจอยากให้เราช่วย เขียนถามมาได้ตามที่อยู่ข้างล่างนี้นะครับ

ตู้ ปณ. 1117
ที่ทำการไปรษณีย์ดอนเมือง
กรุงเทพฯ 10211

บทที่ 1 “การเริ่มต้น”

สมมติว่าคุณมาเยี่ยมผมที่บ้าน และสังเกตเห็นขนมปังก้อนหนึ่งที่เพิ่งอบเสร็จใหม่ ๆ ขนมพายร้อน ๆ กับขนมเค้กก้อนใหม่วางอยู่บนโต๊ะ ทั้งบ้านมีกลิ่นตลบอบอวลไปหมด แล้วคุณก็เห็นภรรยาของผมกำลังดึงถาดเค้กก็ออกมาจากเตาอบอยู่ในครัว คุณยังเห็นถ้วยชาม ถ้วยแป้ง น้ำตาล เปลือกไข่ และช้อนไม้วางอยู่ระเกะระกะบนเคาน์เตอร์ข้างหลังเธอ นอกจากนี้คุณยังเห็นตำราทำขนมแปะติดอยู่กับตู้ซึ่งอยู่เหนือเคาน์เตอร์นั้น

ดูเหมือนว่าเธอทำอะไรอยู่? คำตอบก็คือ อบขนม คุณเองได้เห็นเธอกำลังอบขนมหรือเปล่า? เปล่าเลย แต่พยานหลักฐานมีอยู่เต็มไปหมด และถ้าการสรุปของคุณที่ว่าเธอกำลังอบขนมนั้นถูกต้อง มีอะไรบางอย่างที่น่าจะเป็นจริงเกี่ยวกับตัวเธอ ทั้ง ๆ ที่คุณไม่ได้เห็นเธอทำอะไรเลย

- เธอรู้วิธีอบขนม
- เธอสามารถอ่านคำสั่งจากตำราทำขนมได้
- เธอสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ตามลำดับได้
- เธอเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ (คือสามารถเอาแป้ง น้ำตาล น้ำมัน ไข่ มาทำอะไรบางอย่างออกมาได้)
- เธอสามารถใช้ความระมัดระวังได้ (ขณะที่เธออบขนมนั้น เธอไม่ได้ทำให้ไฟไหม้ตัวเธอหรือไหม้ครัว)

เราควรจะคิดในลักษณะเดียวกันนี้ขณะที่เราอ่านข้อพระคัมภีร์ข้อแรกในพระวจนะของพระเจ้า

ปฐมกาล 1:1 ในเริ่มแรกนั้นพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดินโลก

เราเห็นพระเจ้าสร้างฟ้าและแผ่นดินโลกหรือเปล่า? เปล่าเลย เราเพียงแต่ “ก้าวเข้าไป” ในพระคัมภีร์เล่มนี้ เหมือนอย่างที่คุณก้าวเข้าไปในครัวของผมและเห็นทุกอย่างวางอยู่บนโต๊ะ เราสามารถเห็นเทหวัตถุบนท้องฟ้า เช่น ดวงดาวและดาวเคราะห์ต่างๆ ในทำนองเดียวกันเราสามารถเห็นสิ่งต่างๆ บนโลก เช่น ภูเขา มหาสมุทร ต้นไม้ สัตว์

นานาชนิด และมนุษย์ โดยเหตุที่พระเจ้าทรงเป็นผู้เนรมิตสร้างสิ่งสารพัดเหล่านี้ทั้งหมด ดังนั้นสิ่งที่น่าจะเป็นจริงในเรื่องที่เกี่ยวกับพระองค์นั้น คืออะไร?

- พระเจ้าจะต้องมีความรอบรู้ทุกอย่างจึงสามารถเนรมิตสร้างโลกขึ้นมาได้ (สัตัพัญญ)
- พระเจ้าจะต้องมีฤทธิ์อำนาจทุกอย่างจึงสามารถเนรมิตสร้างโลกขึ้นมาได้ (มีฤทธานภาพสูงสุด)
- พระเจ้าทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนการเนรมิตสร้าง และไม่มีจุดเริ่มต้น และเนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นผู้เดียวที่ดำรงอยู่ตั้งแต่เริ่มต้น ดังนั้นพระองค์จึงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถจะเปิดเผยความจริงให้เราทราบได้ว่าเกิดอะไรขึ้นตั้งแต่จุดเริ่มต้น
- พระเจ้าไม่ต้องพึ่งพาสิ่งใด ๆ หรือพึ่งพาใคร พระองค์ไม่ได้สร้างพระองค์เองขึ้นมา มนุษย์เราต้องการอากาศ อาหาร และน้ำ เพื่อจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แต่พระเจ้าไม่ต้องการสิ่งเหล่านี้ พระเจ้าไม่ต้องการโลก ดวงอาทิตย์ อากาศ อาหาร หรือน้ำ เพราะว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสิ่งสารพัดเหล่านี้
- พระเจ้าทรงเป็นผู้ครอบครองสูงสุด พระองค์ทรงเป็นเจ้าของ ทุกสิ่งที่พระองค์เนรมิตสร้างขึ้น
- พระเจ้าทรงมีพระลักษณะเป็นบุคคล ถ้าเราไปเห็นภาพวาดเข้าสักภาพหนึ่ง และเราอยากจะทำรูปต้นกำเนิดของภาพวาดนี้ เราก็คงจะถามว่า “ใครเป็นผู้วาดภาพนี้” ไม่ใช่ถามว่า “สิ่งใดวาดภาพนี้” ความคิดสร้างสรรค์ใด ๆ จำเป็นต้องเกิดขึ้นจากลักษณะเฉพาะของบุคคลเท่านั้น

ปฐมกาล 1:2 แผ่นดินโลกนั้นก็ปราศจากรูปร่างและว่างเปล่าอยู่ ความมืดอยู่เหนือผิวน้ำ และพระวิญญาณของพระเจ้าปกอยู่เหนือผิวน้ำนั้น

พระคัมภีร์ข้อนี้บอกให้เราทราบว่าพระเจ้าทรงเป็น พระวิญญาณ ซึ่งหมายความว่าเราไม่สามารถจะมองเห็นพระองค์ได้ พระเจ้าไม่ได้มีเนื้อหนัง และกระดูกเหมือนอย่างมนุษย์และสัตว์ทั่วไป พระองค์ไม่มีร่างกายที่เป็นวัตถุ ดังนั้นพระองค์จึงไม่มีความต้องการทางด้านร่างกาย มนุษย์มีข้อจำกัดในด้านความเข้าใจและความต้องการทางด้านร่างกาย แต่พระเจ้าไม่มีข้อจำกัดเหล่านี้เลย พระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน

พระธรรมปฐมกาลบทที่ 1 อธิบายให้เราทราบว่าพระเจ้าทรงสร้างสิ่งสารพัดทุกสิ่งในจักรวาลและบนแผ่นดินโลกภายใน 6 วัน โดยพระองค์ได้ทรงสร้างความสว่างในวันแรก

ปฐมกาล 1:3 พระเจ้าตรัสว่า "จงให้มีความสว่าง" แล้วความสว่างก็เกิดขึ้น

พระเจ้าทรงสร้าง ความสว่าง โดยการตรัสเท่านั้น การเนรมิตสร้าง เริ่มต้นจากฤทธิ์อำนาจแห่งคำตรัสของพระองค์ ส่วนข้อพระคัมภีร์อื่น ๆ ในบทนี้บอกให้เราทราบว่าพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างสรรพสิ่ง โดยการตรัสอย่างไร ดังนั้น สิ่งที่มีพลังยิ่งใหญ่ที่สุดในจักรวาลก็คือพระวาทะของพระเจ้านั่นเอง แม้แต่นักวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันยังไม่สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนเลยว่าแสงสว่างคืออะไร อย่างไรก็ตาม จะสร้างมันขึ้นมาจากความว่างเปล่าเลย!

ปฐมกาล 1:4-5 พระเจ้าทรงเห็นว่าความสว่างนั้นดี และพระเจ้าทรงแยกความสว่างนั้นออกจากความมืด พระเจ้าทรงเรียกความสว่างนั้นว่าวัน และพระองค์ทรงเรียกความมืดนั้นว่าคืน มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่หนึ่ง

พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวว่า พระเจ้าทรงสร้าง ความสว่าง มาอย่างดี ซึ่งนั่นหมายความว่าพระเจ้าเองก็ดีและประเสริฐด้วย และย่อมเป็นเรื่องที่สอดคล้องกันอย่างสมเหตุสมผลที่จะเชื่อว่าพระเจ้าที่ประเสริฐสร้างสิ่งดี ๆ ขึ้นมามากกว่าที่จะเชื่อว่าพระที่เลวสร้างสิ่งที่ดี

พระเจ้าทรงสร้างอากาศและท้องฟ้าในวันที่สอง (ข้อ 6-8) ซึ่งเป็นบริเวณที่นกใช้บิน แล้วพระองค์ก็ทรงสร้างที่แห่ง มหาสมุทร และอาณาจักรพืชทุกชนิดบนแผ่นดินโลกในวันที่สาม (ข้อ 9-13) พระเจ้ากำลังจัดเตรียมแผ่นดินโลก เพื่อให้เป็นที่อาศัยของมนุษย์ มนุษย์ต้องการออกซิเจนสำหรับหายใจ ดังนั้นพระองค์จึงทรงสร้างอาณาจักรพืชเพื่อเป็นแหล่งผลิตออกซิเจน

ปฐมกาล 1:11-12 พระเจ้าตรัสว่า "จงให้แผ่นดินเกิดต้นหญ้า ต้นผักที่มีเมล็ด และต้น ไม้ที่ออกผลที่มีเมล็ดในผลตามชนิดของมันบนแผ่นดิน" ก็เป็นดังนั้น แผ่นดินก็เกิดต้นหญ้า ต้นผักที่มีเมล็ดตามชนิดของมัน และต้น ไม้ที่ออกผลที่มีเมล็ดในผลตามชนิดของมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ ได้บอกเราถึง 3 ครั้งว่าพืชผักและต้น ไม้ ได้ถูกสร้างขึ้น "ตามชนิดของมัน" ข้อความตอนนี้คงจะไม่มีใครเข้าใจผิดพลาดอย่างแน่นอน สัมผัสเมล็ดสัมผัสอยู่ในผลของมัน องุ่น ก็มีเมล็ดองุ่นอยู่ในผลของมัน กล่าวอีกอย่างหนึ่งได้ว่าพระเจ้าทรงออกแบบความเป็นระเบียบ โครงสร้าง และจุดประสงค์ไว้ในโลก คุณไม่สามารถจะพบเมล็ดแดงไม่ในผลส้มอย่างแน่นอน

พระคัมภีร์ข้อ 20-25 คุณจะพบลักษณะเดียวกันนี้กับนก สัตว์ทะเล และสัตว์บก นกอินทรีวางไข่ที่ฟักออกมาเป็นลูกนกอินทรี ไข่ที่ฟักออกมาเป็นนกแก้ว แม่ วัวจะไม่คลอดลูกออกมาเป็นลูกหมู สิ่งมีชีวิตทุกชนิดต่างก็แพร่พันธุ์ "ตามชนิดของมัน" ทั้งสิ้น

พระเจ้าทรงสร้างดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งสิ้น ในวันที่สี่ (ข้อ 14-19) คุณเคยเห็นหน้ามองท้องฟ้าตอนกลางคืนและมองเห็นดวงดาว หลายร้อยดวงที่กำลังส่องแสงระยิบระยับอยู่หรือเปล่า? พระเจ้าเพียงแต่ตรัส เท่านั้น ดวงดาวเหล่านี้ทั้งหมดก็ปรากฏขึ้นมา พระเจ้าทรงสร้างอาณาจักรสัตว์ น้ำทุกชนิด และทรงสร้างนกในวันที่ห้า (ข้อ 20-23) มีเพียงพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นและรอบรู้ทุกสิ่งสารพัดที่เพียงแต่ตรัสเท่านั้น สิ่งมีชีวิตเหล่านี้ทุกสิ่ง ก็ปรากฏขึ้นมา

พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างโลกของสัตว์ในวันที่หก (ข้อ 24-25) พระองค์ ทรงสร้างสัตว์นานาชาติเป็นอันมาก มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่มีฤทธิ์อำนาจและความรอบรู้ที่จะเนรมิตสร้างสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ และในที่สุดก็ถึงเวลาที่พระเจ้า จะสร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือมนุษย์นั่นเอง พระองค์ทรงใช้เวลา 6 วันสุดท้ายในการจัดเตรียมแผ่นดินโลกสำหรับมนุษย์ พระเจ้าทรงสร้างแสงเพื่อมนุษย์ จะมองเห็นได้ พระเจ้าทรงสร้างที่แห่งเพื่อให้มนุษย์ใช้เป็นที่อยู่อาศัย พระเจ้าทรงสร้างต้นไม้เพื่อมนุษย์จะสามารถทำสิ่งต่าง ๆ จากไม้และได้กินผลจากต้นไม้ได้ พระเจ้าทรงให้ออกซิเจนเกิดขึ้นเพื่อมนุษย์จะสามารถหายใจได้

ปฐมกาล 1:26 และพระเจ้าตรัสว่า "จงให้เราสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของพวกเรา ตามอย่างพวกเรา และให้พวกเขาครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และสัตว์ใช้งาน ให้ครอบครองทั่วทั้งแผ่นดินโลก และบรรดาสัตว์เลี้ยงกลานที่กลานไปมาบนแผ่นดินโลก"

มนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า นี่ไม่ได้หมายความว่า มนุษย์มีร่างกายเหมือนพระเจ้า ยิ่งกว่านั้นจะเห็นได้ว่ามนุษย์เราทุกคนมีความสูง น้ำหนัก และสีผิวแตกต่างกัน พระฉายานั้นหมายความว่าเราได้ถูกสร้างขึ้นให้มีจิตใจ มีอารมณ์และความรู้สึก และมีใจปรารถนาเช่นเดียวกับพระเจ้า

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีจิตใจเพื่อมนุษย์จะมีความสามารถ ที่จะรู้จักพระเจ้าได้ และเนื่องจากพระองค์ทรงปรารถนาที่จะติดต่อสื่อสารกับมนุษย์ พระองค์จึงทรงสร้างให้มนุษย์มีความสามารถที่จะติดต่อสื่อสารได้ พระเจ้าทรง

สร้างมนุษย์ให้มีอารมณ์และความรู้สึก มนุษย์จึงสามารถที่จะรัก รู้สึกเศร้าใจ และมีประสบการณ์กับความทุกข์ได้ เพราะว่าพระเจ้าก็ทรงมีอารมณ์และความรู้สึกเหล่านี้เช่นกัน

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีใจปรารถนา เพราะว่าพระองค์ทรงประสงค์ให้มนุษย์สามารถตัดสินใจได้ มนุษย์ต้องตัดสินใจ อะไร ๆ หลายอย่างตลอดวัน เช่น จะตื่นเมื่อไร จะใส่เสื้อผ้าตัวไหน จะกินอะไร จะทำงานที่ไหน จะพูดอะไร จะทำอะไร จะฟังอะไร และ จะไปที่ไหน พระเจ้าทรงสร้าง ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่าง ๆ เพื่อให้มันทำหน้าที่อย่างเดียวกันทุกวัน ทกเดือน และทุกปี แต่มนุษย์ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีใจปรารถนาเพื่อมนุษย์จะสามารถตัดสินใจเลือกเหมือนอย่างที่เราเลือก ทรงตัดสินใจพระทัยในการเลือกได้ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะสร้างมนุษย์เพื่อให้มนุษย์เลือกที่จะรักและเชื่อฟังพระเจ้า

กล่าวโดยสรุปแล้ว พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีจิตใจเพื่อว่ามนุษย์จะสามารถฟังและเข้าใจการติดต่อสื่อสารจากพระเจ้าได้ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีอารมณ์และความรู้สึกเพื่อว่ามนุษย์ จะสามารถตอบสนองต่อพระเจ้า ด้วยความรักและการอธิษตนเอง พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีใจปรารถนาเพื่อว่ามนุษย์จะสามารถเลือกที่จะติดตามพระเจ้าได้ มนุษย์ไม่เหมือนสิ่งอื่น ๆ ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมาเลย พระเจ้าทรงออกแบบมนุษย์มาเช่นนี้เพื่อว่าพระองค์จะสามารถมีความสัมพันธ์พิเศษกับมนุษย์ได้ พระเจ้าทรงมี พระประสงค์ที่จะให้มนุษย์ครอบครองสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น พระเจ้าทรงมีสิทธิอำนาจสูงสุด แต่พระองค์ทรงปรารถนาให้มนุษย์เป็นผู้ดูแลสิ่งที่พระองค์ทรงเนรมิตสร้างไว้

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 1 ในหน้า 33 *

บทที่ 2 “มนุษย์คนแรก”

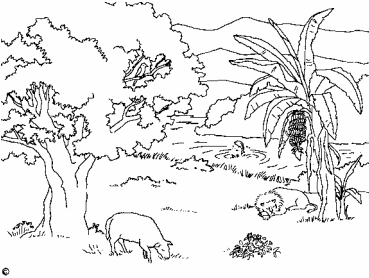
พระธรรมปฐมกาลบทที่ 1 บอกให้เราทราบว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ ในขณะที่บทที่ 2 นั้นอธิบายว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นอย่างไร ในบทที่ 2 ข้อ 4 - 6 เป็นการทบทวนเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นในวันที่ 6 ก่อนที่พระเจ้าจะทรงสร้างมนุษย์ เราได้รับการบอกเล่าให้ทราบอีกครั้งหนึ่งว่าพระเจ้าทรงเตรียมโลกที่สมบูรณ์ไว้ให้แกสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นอย่างไร

**ปฐมกาล 2:7 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ทรงระบาย
ลมปราณแห่งชีวิตเข้าทางจมูกของเธอ และมนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิตอยู่**

ประการแรก พระเจ้าทรงสร้างร่างกายมนุษย์ขึ้นมาจากผงคลีดิน หลักการทางวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์แล้วว่าข้อความดังกล่าวเป็นความจริง แร่ธาตุที่ประกอบกันขึ้นเป็นร่างกายมนุษย์นั้นมาสามารถพบได้ในดินนั่นเอง ประการที่สอง พระองค์ทรงระบายลมปราณเข้าไปในร่างกายนี้ มนุษย์กลายเป็น "วิญญาณ-จิต" ที่มีชีวิต มนุษย์เริ่มต้นด้วยการมีร่างกายแล้วพระเจ้าก็ทรงบันดาลให้ร่างกายนั้นมีชีวิต ในไม่ช้าเราจะได้เรียนรู้ว่าชื่อของมนุษย์คนแรก คืออาดัม

เราได้เรียนรู้มาแล้วว่าพระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณและมนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า ดังนั้นมนุษย์จึงเป็นจิตวิญญาณซึ่งอาศัยอยู่ในร่างกายที่เป็นวัตถุ วิญญาณจิตเป็นบคลิกลักษณะของมนุษย์ซึ่งรวมไปถึงการมีจิตใจ อารมณ์และความรู้สึก และมีใจปรารถนาที่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง วิญญาณจิตติดต่อสื่อสารกับโลกวัตถุโดยผ่านร่างกาย ถ้าคุณลองเอามือไปวางบนเตาร้อน ๆ คุณก็จะต้องกระชากมือข้างนั้นกลับมาทันที เพราะเป็นปฏิกิริยาจากการรู้สึกว่เตานั้นร้อนมาก สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือการที่วิญญาณจิตของคุณติดต่อหรือสัมผัสกับโลกวัตถุโดยผ่านร่างกายของคุณนั่นเอง ในทำนองเดียวกัน วิญญาณจิตของเราก็ติดต่อและสัมผัสกับพระเจ้าโดยผ่านทางจิตวิญญาณของมนุษย์นั่นเอง พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ ดังนั้นผู้ที่ปรารถนาจะมีสามัคคีธรรมกับพระเจ้าก็ต้องกระทำโดยผ่านทางจิตวิญญาณเท่านั้น

ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาวต่างๆ ลม และน้ำ ไม่สามารถจะบันดาลให้มนุษย์มีชีวิตได้ มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจะบันดาลให้มนุษย์มีชีวิตขึ้นมาได้ มนุษย์ทุกคนสามารถจะสืบเสาะค้นหาพงศ์พันธุ์ของตนเองย้อนกลับ ไปจนถึงมนุษย์คนแรกผู้ซึ่งได้รับชีวิตมาจากพระเจ้าได้ เพราะฉะนั้นเราทุกคนจึงได้รับชีวิตมาจากพระเจ้าด้วยเช่นกัน

**ปฐมกาล 2:15-17 พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึง
ทรงนำมนุษย์ไปอยู่ในสวนเอเดนให้ทำและ
รักษาสวน พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงมีพระ
ดำรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า "บรรดาต้นไม้ทุกอย่าง
ในสวนเจ้ากินได้ทั้งหมด แต่ต้นไม้แห่ง
ความรู้ดีและชั่วเจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้นเป็น
อันขาด เพราะว่าเจ้ากินในวันใด เจ้าจะตาย
แน่ในวันนั้น"**

ประการแรก เราได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงติดต่อสื่อสารกับมนุษย์ พระเจ้าทรงสั่งอาดัมให้มีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ประการที่สอง เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งสารพัด พระองค์จึงทรงมีสิทธิอำนาจและมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะจำกัดขอบเขตให้แก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาได้มีต้นไม้มากี่ต้นที่อาดัมสามารถจะนำมาเป็นอาหารได้? คำตอบก็คือต้นไม้มันอื่น ๆ ทุกต้นรวมทั้งต้นไม้มันแห่งชีวิตด้วย นี่ไม่ใช่เรื่องที่อยู่ดีธรรมหรือทำได้ยากเลย พระเจ้าทรงกำชับให้อาดัมแสดงออกถึงการเชื่อฟังโดยการไม่กินผลจากต้นไม้มันเพียงต้นเดียวเท่านั้น

พระเจ้าตรัสว่าโทษทัณฑ์สำหรับการไม่เชื่อฟังนั้น คือความตาย พระองค์ทรงบอก อาดัมว่าถ้าหากกินผลจากต้นนั้นเขาจะต้องตาย อย่างแน่นอน ความตายหมายถึงการแยกจากกัน ประการแรก เขาจะถูกแยกจากการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ประการที่สอง เขาจะต้องตายฝ่ายร่างกายในที่สุด ลองนึกถึงกิ่งไม้ที่หักออกจากต้น กิ่งไม้นั้นเหี่ยวเฉาแห้งลง และตายทันทีหรือเปล่า? เปล่าเลย ใบของมันยังคงเขียวอยู่สองสามวัน แต่กิ่งไม้ได้ตายไปแล้ว กิ่งไม้นั้นไม่สามารถจะรับสิ่งจำเป็นที่มันต้องการเพื่อที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ เพราะว่ามันได้ถูกแยกออกจากต้นเสียแล้ว

ถ้าอาดัมกินผลไม้นั้น เขาจะถูกตัดขาดจากพระเจ้าซึ่งเป็นแหล่งชีวิต เป็นผู้ประทานชีวิต และเป็นผู้ธำรงรักษาชีวิตของเขาไว้ทันที ผลก็คือเขาจะต้องตายฝ่ายร่างกายในวันใดวันหนึ่งเหมือนอย่างกิ่งไม้ของต้นไม้มันจะต้องแห้งเหี่ยวไปไม่วันใดวันหนึ่ง ประการที่สาม ความตายอย่างนี้หมายถึงการแยกจากพระเจ้าตลอดนิรันดร์ เมื่อร่างกายไม่มีชีวิตแล้วส่วนที่เป็นจิตวิญญาณของมนุษย์ก็ออกจากร่างและไปสู่สถานที่ที่น่ากลัว ซึ่งเรียกว่า “บึงไฟ” นี่ก็คือ ความตายฝ่ายจิตวิญญาณ

พระเจ้าทรงหมายความว่าอย่างไรสำหรับความตายชนิดนี้ พระองค์หมายความว่าอาดัมจะต้องถูกแยกจากการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ร่างกายของเขาจะต้องตายในที่สุด และวิญญาณจิตของเขาจะถูกแยกจากพระเจ้าให้ไปอยู่ในบึงไฟตลอดไปเป็นนิรันดร์ พระเจ้าทรงสั่งอาดัมไว้อย่างชัดเจนในสิ่งที่เขาจะต้องไม่กระทำ มิฉะนั้นเขาจะต้องตายอย่างแน่นอน

ปฐมกาล 2:20 *อาดัมได้ตั้งชื่อบรรดาสัตว์ใช้งาน บรรดานกในอากาศ และบรรดาสัตว์ในทุ่งนา แต่ว่าสำหรับอาดัมยังไม่พบผู้อุปถัมภ์*

ตรงจุดนี้เราได้เรียนรู้ว่าชื่อของมนุษย์คนแรก คืออาดัม การเนรมิต

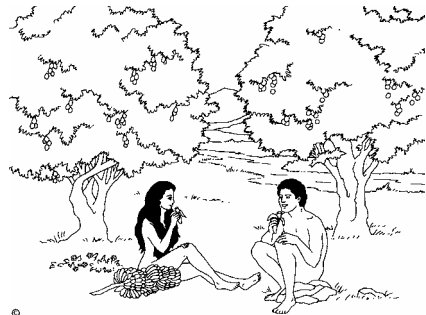
สร้างของพระเจ้ามันไม่ได้หยุดอยู่แค่การสร้างอาดัม สิ่งที่พระองค์ทรงเนรมิตสร้างเป็นสิ่งสุดท้ายนั้นคือการสร้างผู้หญิงคนหนึ่งสำหรับอาดัม พระเจ้าทรงกระทำให้อาดัมหลับสนิท พระองค์ทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งออกจากซี่ข้างของเขาและได้สร้างผู้หญิงจากกระดูกซี่โครงนั้นให้แก่เขา

ปฐมกาล 2:23-24 *อาดัมจึงว่า "บัดนี้ นี่เป็นกระดูกจากกระดูกของเรา และเนื้อจากเนื้อของเรา จะต้องเรียกเธอว่าหญิง เพราะว่าเป็นเนื้อที่ออกมาจากชาย เหตุฉะนั้นผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา จะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน"*

ถ้อยคำเหล่านี้เป็นถ้อยคำแรกของมนุษย์ที่ได้มีการบันทึกไว้และเป็นถ้อยคำที่กล่าวถึงความปิติยินดีในความสัมพันธ์ที่เกิดจากการสมรสข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ชายต้องการผู้หญิงนั้นเป็นเรื่องสำคัญในการที่จะเข้าใจถึงคุณค่าของผู้หญิง ดังนั้นการสมรสกับเพศตรงข้ามจึงถือเป็นพื้นฐานของครอบครัวและสังคมทุกแห่งที่ถูกต้องตามครรลองครองธรรม อาดัมได้ตั้งชื่อภรรยาของเขาว่า เอวา

ปฐมกาล 2:25 *เขาทั้งสองยังเปลือยกายอยู่ ผู้ชายและภรรยาของเขายังไม่มีความอาย*

ผู้ชายกับผู้หญิง ทั้งสองต่างก็เปลือยกายโดยไม่รู้สึกรู้ว่าน่าละอายหรือตะขิดตะขวงใจเลย ถ้าเหตุการณ์นั้นมาเกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ ก็คงจะเป็นเรื่องที่น่าตกตะลึงและน่าอับอายอย่างที่สุด ในบทต่อไปเราจะเห็นว่าทำไมสถานการณ์เช่นนี้จึงไม่สามารถจะเกิดขึ้นในปัจจุบัน มีบางสิ่งได้เกิดขึ้นกับโลกอันมหัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น

สงครามในสวรรค์

เราเรียนรู้ได้จากสวนอื่น ๆ ในพระคัมภีร์ว่าพระเจ้าทรงสร้างอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญานก่อนที่พระองค์จะเนรมิตสร้างจักรวาลที่เป็นวัตถุภายใน 6 วัน พระเจ้าซึ่งเป็นพระวิญญานได้ทรงสร้างวิญญานอื่น ๆ ที่เรียกว่า ทูตสวรรค์ อีกเป็นอันมาก ทูตสวรรค์เหล่านี้ไม่มีร่างกายวัตถุเหมือนมนุษย์ ดังนั้นจึงไม่มีความ

ต้องการทางด้านร่างกายอย่างที่มีมนุษย์มี (เช่น ความหิว การกระหายน้ำ การนอน เป็นต้น) พวกนี้สามารถที่จะไปที่ใดก็ได้ตามใจปรารถนา จำนวนของทูตสวรรค์ที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นก็เหลือคณานับเลยทีเดียว เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์ว่าทูตสวรรค์มีฤทธิ์อำนาจมาก

พระเจ้าทรงสร้างทูตสวรรค์เพื่อให้อยู่กับพระองค์ ให้รักพระองค์ ให้สรรเสริญและปรนนิบัติรับใช้พระองค์ สวรรค์เป็นสถานที่พิเศษซึ่งพระเจ้าและทูตสวรรค์สถิตอยู่ พระองค์ไม่ได้สร้างทูตสวรรค์ให้เหมือนกันทั้งหมด บ้างก็สวยงามและฉลาดกว่าทูตสวรรค์อื่น ๆ พระคัมภีร์บอกให้เราทราบว่าเมื่อพระเจ้าทรงสร้างทูตสวรรค์นั้นลูซิเฟอร์เป็นทูตสวรรค์ที่สวยงามที่สุด มีฤทธิ์อำนาจมากที่สุด และฉลาดที่สุดในท่ามกลางพวกทูตสวรรค์ด้วยกัน ลูซิเฟอร์เหนือกว่าทูตสวรรค์อื่น ๆ ทั้งหมดทั้งในด้านความรู้และสติปัญญา และในด้านฤทธิ์อำนาจและสิทธิอำนาจ ดูเหมือนว่างานของลูซิเฟอร์นั้นทำให้เขาต้องอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าตลอดเวลา ทูตสวรรค์ทั้งหมดต่างก็เฝ้ามองและชื่นชมยินดีขณะที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างจักรวาลภายใน 6 วันนั้น

เมื่อถึงเวลาหนึ่งหลังจากที่พระเจ้าทรงให้อาדםและเอวาอยู่ในสวนเอเดน ลูซิเฟอร์ก็เกิดเย่อหยิ่งในความมั่งคั่ง สติปัญญาและฐานะของตัวเอง มันรู้สึกอิจฉาพระเจ้าที่ทรงได้รับพระเกียรติยศทุกอย่าง มันจึงชักชวนทูตสวรรค์จำนวนหนึ่งในสามให้ร่วมก่อการกบฏกับมัน และทำสงครามกับพระเจ้าเพื่อจะครอบครองตำแหน่งของพระเจ้าในฐานะผู้ครอบครองเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง แต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทุกประการและทรงรอบรู้ทุกสิ่งสารพัดได้ปลดทูตสวรรค์เหล่านี้ออกจากตำแหน่งผู้ปรนนิบัติรับใช้พระองค์และทิ้งพวกมันลงมายังแผ่นดินโลก ชื่อของลูซิเฟอร์ได้ถูกเปลี่ยนเป็นซาตาน และทุกวันนี้มีหลายคน que เรียกมันว่าพญามาร เหล่าทูตสวรรค์ที่ยอมติดตามซาตานก็กลายเป็นทูตสวรรค์ที่ชั่วร้ายและถูกเรียกว่าผีปีศาจในปัจจุบันพระเจ้าได้ทรงสร้างสถานที่เฉพาะแห่งหนึ่งที่เรียกว่า บึงไฟ ซึ่งจะเป็นจุดหมายปลายทางสุดท้ายสำหรับซาตานและพวกผีปีศาจของมัน ในไม่ช้าพวกมันจะต้องมาอยู่ในสถานที่ที่นั่น สะพรั่งกัลวแห่งนี้ตลอดไปเป็นนิตย์ แต่ในขณะนี้พวกมันยังอาศัยอยู่ในอาณาจักรแห่งจิตวิญญาณบนโลกนี้เอง

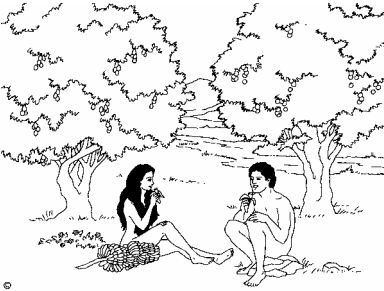
ซาตานต่อสู้กับพระเจ้าบนแผ่นดินโลกนี้ ซาตานและพวกผีปีศาจของมันเกลียดชังพระเจ้าและเกลียดทุกสิ่งทีพระเจ้าทรงรัก พระเจ้ามีความรักที่ยิ่งใหญ่ต่อมนุษย์ ดังนั้นซาตานจึงเกลียดมนุษย์มากกว่าใครทั้งหมด ในบทเรียนต่อไป เราจะเห็นว่าไม่นานนักซาตานก็ลลวงมนุษย์จากการติดตามพระเจ้า ผลที่

เกิดขึ้นเป็นสาเหตุของการทุกข์ทรมาน ความเจ็บปวด ความปวดร้าว และการต่อสู้ดิ้นรนในชีวิตที่เราต้องเผชิญอยู่ทุกวันนี้

โลกของเราในทุกวันนี้เต็มไปด้วยการฝ่าฝืนกฎหมาย อาชญากรรม การไร้ศีลธรรม การมีชู้ ยาเสพติด การเมาเหล้า การโกหก การลักขโมย การคดโกง ความโลภ การละโมภอยากได้ของของผู้อื่น การฆาตกรรม และความชั่วทุกอย่าง โลกของเราไม่ได้เป็นเช่นนี้เสมอมา มีอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่งที่โลกสมบูรณ์พร้อม มีอยู่ช่วงเวลาหนึ่งที่ไม่มีพฤติกรรมของการใช้ความรุนแรงหรือความชั่วแม้แต่ครั้งเดียวบนแผ่นดินโลกนี้ ซึ่งที่จริงไม่เคยมีการทำชั่วเลยด้วยซ้ำ แผ่นดินโลกสมบูรณ์พร้อมทุกประการ อาดัมและเอวารู้จักแต่การปรองดองกัน สันติสุข ความรักและความยินดี ความสมบูรณ์พร้อมปกคลุมและครอบครองไปทุกที่ แต่มีบางสิ่งเกิดขึ้น อะไรที่มาทำลายความสมบูรณ์และก่อให้เกิดความพินาศและการฝ่าฝืนกฎหมายบนแผ่นดินโลก? อะไรทำให้ใจมนุษย์เสื่อมทรามไป? เราจะได้ค้นพบในบทเรียนของเราในบทต่อไป

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 2 ในหน้า 33 *

บทที่ 3 ความชั่วในโลก

อาดัมกับเอวาอาศัยอยู่ด้วยกันอย่าง สนิทสนมปรองดองกันอย่างสมบูรณ์และสนิทสนมกับพระเจ้าในสวนเอเดน แต่บางสิ่งที เลวร้ายกำลังจะเกิดขึ้น

ปฐมกาล 3:1 *งูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในทุ่งนาซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่าเจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้นี้ทุกชนิดในสวนนี้”*

ซาตานเกลียดชังพระเจ้าและมันต้องการที่จะทำลายมนุษย์ มันได้ไขงูตัวหนึ่งมาปิดบังตัวเองและได้พูดผ่านงูตัวนั้น คำพูดคำแรก ๆ ของมันที่มันพูดกับมนุษย์ก็เพื่อสร้างความสงสัยให้เกิดขึ้นกับคำตรัสของพระเจ้าโดยการตั้งคำถามต่อคำตรัสนั้น มันกล่าวว่า “พระเจ้าตรัสเช่นนี้จริง ๆ หรือ” มันได้สร้างความสงสัยขึ้นในใจของเอวา กลอบายของซาตานไม่เคยเปลี่ยนแปลง มันยังคง

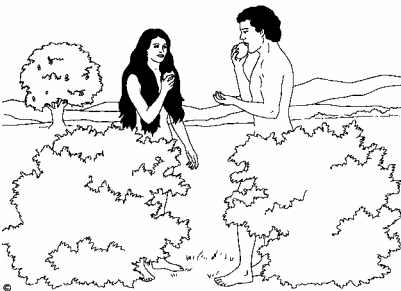
พยายามที่จะล่อลวงมนุษย์ ซาตานสามารถจะสร้างความคิดที่เป็นเท็จขึ้นในใจของเราได้ มันทำให้คนเกิดคำถามกับคำตรัสหรือพระวาจาของพระเจ้าเหมือนที่มันได้กระทำกับเอวา คุณอาจจะคิดว่า“ทำไมฉันต้องเชื่อพระคัมภีร์ด้วย” หรือ“นี่เป็นพระวาจาของพระเจ้าจริง ๆ หรือ” จงอย่ายอมให้ซาตานล่อลวงคุณให้เชื่อเรื่องโกหกใด ๆ

ปฐมกาล 3:2-3 หญิงนั้นจึงกล่าวแก่งูว่า “ผลของต้นไม้ชนิดต่าง ๆ ในสวนนี้เรา กินได้ แต่ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางสวน พระเจ้าตรัสว่า ‘เจ้าอย่ากิน หรือแตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย’”

เอวารู้สึกสับสน นางได้เพิ่มถ้อยคำที่ว่า“เจ้าอย่า ... แตะต้องมัน” ซึ่งนี่ไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าตรัสตั้งแต่เดิมในปฐมกาล 2:17 พระเจ้าเพียงแต่ตรัสว่า ถ้าเจ้ากิน เจ้าจะตาย

ปฐมกาล 3:4-5 งูจึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า “เจ้าจะไม่ตายแน่เพราะว่าพระเจ้าทรง ทราบว่าเจ้ากินผล ไม้ต้นนั้นวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นวันนั้น และเจ้าจะเป็นเหมือนพระที่รู้ดีชั่ว”

เป้าหมายสูงสุดของซาตานคือการทำให้คนอื่น ๆ ติดตามมันและไม่ได้ติดตามพระเจ้า มันเริ่มกล้ำขืนและโกหกอย่างโจ่งแจ้งโดยได้พุดขัดแย้งกับคำตรัสของพระเจ้า ซาตานกล่าวว่าพระเจ้าโกหก ใครกินแน่ที่พุดความจริง พระเจ้าต่างหากที่ทรงบอกความจริงเสมอ ซาตานเสนอแนะให้เอवादำเนินชีวิตที่เป็นอิสระจากพระเจ้าและปกครองชีวิตของตนเอง

ปฐมกาล 3:6 เมื่อหญิงนั้นเห็นว่า ต้นไม้นั้นเหมาะสำหรับเป็นอาหารและมันงาม น่าดู และต้นไม้ต้นนั้นเป็นที่น่าปรารถนา เพื่อให้เกิดปัญญา หญิงจึงเก็บผล ไม้ต้นนั้นแล้วกินเข้าไปแล้วส่งให้สามีของนางด้วย และเขาได้กิน

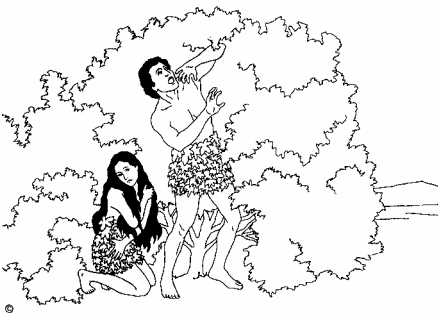
ซาตานหลอกลวงเอวาเกี่ยวกับ สัจธรรมหรือความจริงในคำตรัสของพระเจ้า นางคิดจริง ๆ ว่านางคงจะไม่ตายหรือซาตานปรารถนาที่จะทำให้ทุกคนรู้สึกสับสนว่าอะไรจริง และอะไรเท็จ เอวา กินผลไม้นั้นเพราะถูกล่อลวง แต่อาดัมเจตนาเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้า อาดัม

ไม่ได้ถูกล่อลวงเหมือนเอวา อาดัมรู้อย่างแน่นอนว่าขณะที่เขากินผลไม้ นั่นเขากำลังทำอะไรลงไป ทั้งสองคนเลือกที่จะทำตามวิถีทางของตนเองแทนที่จะกระทำการที่ถูกต้องและเชื่อฟังคำตรัสของพระเจ้า

ปฐมกาล 3:7 *ตาของเขาทั้งสองก็สว่างขึ้น เขาจึงรู้ว่าเขาเปลือยกายอยู่ และเขาทั้งสองก็เอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดอวัยวะส่วนล่างของเขาไว้*

การไม่เชื่อฟังของอาดัมและเอวาได้แยกพวกเขาจากพระเจ้าและแยกความสัมพันธ์ของพวกเขาที่มีกับพระเจ้าด้วย เช่นเดียวกับกิ่งไม้ที่หักออกจากต้นย่อมถูกแยกจากแหล่งชีวิตของมันอาดัมและเอวาก็ถูกแยกจากพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งและผู้ดำรงรักษาชีวิตเช่นเดียวกัน กิ่งไม้จะเฉาตายไปในที่สุดฉันใด อาดัมและเอวาก็จะต้องตายฝ่ายร่างกายในวันใดวันหนึ่ง ฉะนั้น และพวกเขาจะต้องไปสู่สถานที่ซึ่งพระเจ้าได้เตรียมไว้สำหรับชาตानและวิญญาณชั่วทั้งหลายด้วย

อาดัมกับเอวารู้สึกอับอายและละอายที่ตระหนักว่าตนเองเปลือยกายอยู่ พวกเขาจึงเอาใบมะเดื่อมาเย็บติดกันเพื่อทำเครื่องปกปิดสำหรับตน ทั้งสองคนพยายามจะจัดเตรียมบางสิ่งสำหรับความต้องการของตนเอง เมื่อก่อนนี้พวกเขาออกไปยังพระเจ้าเพื่อจะตอบสนองความต้องการของเขา แต่เดี๋ยวนี้คนทั้งสองพยายามที่จะดำเนินชีวิตที่เป็นอิสระจากพระเจ้า ทุกวันนี้มีคนมากมายที่คิดว่าพวกเขาสามารถจะทำให้ตนเองเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าได้โดยการอาศัยลักษณะที่ปรากฏภายนอกเหมือนที่อาดัมและเอวาได้พยายามที่จะทำให้ตนเองเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าโดยการสวมใส่เครื่องปกปิด อย่างไรก็ตามพระเจ้าไม่ยอมรับเราโดยอาศัยพื้นฐานของลักษณะที่ปรากฏภายนอกของเราเลย

ปฐมกาล 3:8-9 *ในเวลาเย็นวันนั้นเขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ในสวนอาดัมและภรรยาของเขาซ่อนตัวจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าท่ามกลางต้นไม้ต่าง ๆ ในสวนนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเรียกอาดัมและตรัสแก่เขาว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน”*

พระเจ้าทรงเสด็จมาตามหาคนทั้งสอง อย่างพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมล้นด้วยความรัก พวกเขาไม่ได้ออกไปตามหาพระองค์ พวกเขากลับวิ่งหนีและซ่อนตัว

เสียจากพระเจ้า ทั้งสองคนกำลังรับรู้ถึงขั้นแรกของความตายคือการถูกแยกจากความสัมพันธ์ที่เคยมีกับพระเจ้า พระเจ้าทรงทราบดีว่าเกิดอะไรขึ้นแต่พระองค์ก็ยังคงสตัยชื่อในการสนทนากับพวกเขา พระเจ้าทรงทราบว่าอาดัมกับเอวาอยู่ที่ไหนแต่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้พวกเขาตระหนักว่าการแยกจากกันได้เกิดขึ้นแล้ว

ปฐมกาล 3:10-13 เขาทูลว่า “ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในสวน และข้าพระองค์ก็กลัว เพราะว่าข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ ข้าพระองค์จึงได้ซ่อนตัวเสีย” พระองค์ตรัสว่า “ใครได้บอกเจ้าว่าเจ้าเปลือยกายอยู่ เจ้าได้กินผลจากต้น ไม้ นั้น ซึ่งเราสั่งเจ้าไว้ว่าเจ้าอย่ากินแล้วหรือ” ชายนั้นทูลว่า “หญิงซึ่งพระองค์ทรงประทานให้อยู่กับข้าพระองค์นั้น นางได้ส่งผลจากต้น ไม้ ข้าพระองค์จึงรับประทาน” พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่หญิงนั้นว่า “เจ้าทำอะไรลงไป” หญิงนั้นทูลว่า “งูล่อลวงข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงรับประทาน”

คุณสามารถจะเห็นได้อย่างชัดเจนถึงการขาดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันระหว่างอาดัมกับเอวาและระหว่างพวกเขากับพระเจ้า ทั้งอาดัมและเอวาต่างก็กล่าวหาผู้อื่นแทนที่จะยอมรับความรับผิดชอบในส่วนของตนเอง อาดัมตำหนิพระเจ้ากับเอวา ส่วนเอวาตำหนิ การกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์และไม่ถูกต้องด้วย พวกเขาทั้งสองเลือกที่จะไม่เชื่อฟังคำตรัสของพระเจ้า

ปฐมกาล 3:14-15 พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่งูนั้นว่า “เพราะเหตุที่เจ้าได้กระทำเช่นนี้ เจ้าถูกสาปแช่งมากกว่าบรรดาสัตว์ใช้งาน และบรรดาสัตว์ในทุ่งนา เจ้าจะเลื้อยไปด้วยท้องของเจ้า และเจ้าจะกินผงกลีดินตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นปฏิปักษ์กัน ทั้งเชือสายของเจ้ากับเชือสายของนาง เชือสายของนางจะกระทำให้หัวของเจ้าฟกช้ำ และเจ้าจะกระทำให้สันเท้าของท่านฟกช้ำ”

ประการแรก พระเจ้าทรงสาปแช่งงู ประการที่สอง พระเจ้าทรงประทานพระสัญญาที่สำคัญและมหัศจรรย์ซึ่งเต็มไปด้วยความหมายที่ดี เมื่อมาถึงจุดนี้ ชาตานคิดว่ามันปราบพระเจ้าลงได้และควบคุมโลกนี้ได้อย่างสมบูรณ์แล้ว แต่ไม่มีใครสามารถจะเอาชนะพระเจ้าได้ จะมีอยู่วันหนึ่งที่ผู้หญิงจะให้กำเนิดเชือสายคนหนึ่งที่จะต่อสู้กับเชือสายของงูซึ่งหมายถึงสาวกของชาตานนั่นเอง ในการต่อสู้นั้นหัวของชาตานจะถูกบดขยี้ (มีบาดแผลถึงตาย) แต่มันจะกระทำให้เชือสายของนางบาดเจ็บ เชือสายท่านนี้เป็นใคร? ในพระคัมภีร์ตรงจุดนี้เรายังไม่

ทราบนามของท่าน ให้เราเรียกนามของท่านว่า “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” กันก่อน

พระเจ้าทรงลงโทษต่อความชั่วเสมอ แต่ขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงเปี่ยมล้นด้วยความรัก ความกรุณา ความเมตตาและความปรานีเช่นกัน พระองค์ทรงสัญญาว่าจะส่ง “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพ้น” มาให้ เพื่อมนุษย์จะสามารถรอดจากการลงโทษที่เขาสมควรได้รับนั้น เราได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าดำเนินการขั้นแรกเพื่อตอบสนองต่อความชั่วที่เข้ามาทำลายโลก พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเอาชนะความชั่วในโลก พระเจ้าไม่จำเป็นที่จะต้องแบกรับความรับผิดชอบนี้เลย แต่พระเจ้าทรงกระทำเช่นนั้นเพราะพระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้สิ่งต่าง ๆ นั้นถูกต้องและดีงาม และนี่ยังแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงรักมนุษย์มากเพียงใด

ปฐมกาล 3:16 พระองค์ตรัสแก่หญิงนั้นว่า “เราจะเพิ่มความทุกข์ยากให้มากขึ้นแก่เจ้าและการตั้งครรภ์ของเจ้า เจ้าจะคลอดบุตรด้วยความเจ็บปวด เจ้ายังต้องการสามีของเจ้า และเขาจะปกครองเจ้า”

การลงโทษอย่างหนึ่งสำหรับผู้หญิงคือความเจ็บปวดที่เพิ่มขึ้นเป็นอันมากขณะตั้งครรภ์และคลอดบุตร การลงโทษอีกอย่างหนึ่งก็คือเธอจะมีความปรารถนาที่จะแข่งขันกับสามีในการเป็นผู้นำครอบครัว และนี่เองจะนำมาซึ่งการขาดความปรองดองกัน การแข่งขันกัน และความขัดแย้งในชีวิตสมรส

ปฐมกาล 3:17-19 พระองค์ตรัสแก่อาดัมว่า “เพราะเหตุเจ้าได้ฟังเสียงของภรรยาเจ้า และได้กินผลจากต้นไม้ ซึ่งเราได้สั่งเจ้าว่า เจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้น แผ่นดินจึงต้องถูกสาปแช่งเพราะตัวเจ้า เจ้าจะต้องหากินบนแผ่นดินนั้นด้วยความทุกข์ยากตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า แผ่นดินจะออกต้นไม้ที่มีหนามและผักที่มีหนามแก่เจ้า และเจ้าจะกินผักในทุ่งนา เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่อไหล ไช้หนาน้ำจนกว่าเจ้ากลับไปเป็นดิน เพราะเจ้ามาจากดิน เจ้าเป็นผงกลีดิน และเจ้าจะกลับไปเป็นผงกลีดิน”

พระเจ้าทรงพูดกับอาดัมและได้ตรัสว่า เพราะเหตุจากความไม่เชื่อฟังของเขาพระเจ้าจึงทรงสาปแช่งแผ่นดิน มนุษย์จะต้องทำงานหนักยิ่งขึ้น ก่อนหน้านี้ไม่มีวัชพืชใด ๆ แต่เดี๋ยวนี้แผ่นดินกลับมีต้นไม้ที่มีหนามและผักที่มีหนามงอกขึ้น ที่จริงแล้วสิ่งเลว ๆ สารพัดทุกอย่างในโลกที่มีอยู่ทุกวันนี้ก็เกิดขึ้นเนื่องจากการไม่เชื่อฟังของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้านั่นเอง เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในโลกที่ยังต้องทนทุกข์จากคำสาปแช่งนั้น เราต้องต่อสู้ดิ้นรนกับโรคภัยไข้เจ็บ ความเจ็บปวด ความอ่อนแอ ความเจ็บปวดขณะตั้งครรภ์และคลอดบุตร การ

ทำงานหนัก วิชาพืชสารพัดชนิด ความทุกข์ใจ ความเศร้าโศก และความตาย ไม่มีข้อใดในสิ่งเหล่านี้ที่เคยปรากฏในโลกเลยก่อนที่จะอาดัมและเอวาจะไม่เชื่อฟังพระเจ้า

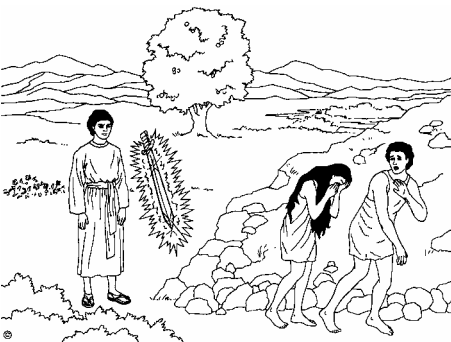
ปฐมกาล 3:21 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงทำเสื้อคลุมด้วยหนังสัตว์แก่อาดัมและภรรยาและสวมใส่ให้เขาทั้งสอง

พระเจ้าไม่ยอมรับเครื่องปกปิดซึ่งอาดัมกับเอวาได้ทำขึ้นมา นั่นพระองค์ได้สอนพวกเขาให้ทราบว่าพวกเขาไม่สามารถจะกระทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อจะทำให้ตนเองเป็นที่พอพระทัยพระองค์ได้ ไม่มีสักคนเดียวสามารถจะทำให้ตนเองเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าด้วยสิ่งที่เขากระทำ ทว่าวันนี้มนุษย์พยายามหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อจะทำให้ตนเองเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าและ“ปกปิด”การไม่เชื่อฟังของตนเหมือนอย่างอาดัมกับเอวาได้กระทำมาแล้ว มีบางคนคิดว่าถ้าเขาเคร่งศาสนาจะสามารถ“ปกปิด”ความผิดที่เขากระทำลงไปได้ แต่พระเจ้าจะไม่ยอมรับพวกเขาโดยสิ่งที่เขากระทำนั้น

ความตายฝ่ายร่างกายเป็นอันดับแรกนี้เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการไม่เชื่อฟังของอาดัมและเอวา ความตายของสัตว์ตัวนั้นได้เตือนสติให้อาדםและเอวาตระหนักว่าพวกเขาสมควรจะตายเช่นกัน พระเจ้าทรงฆ่าสัตว์ตัวหนึ่งและทรงใช้หนังของมันทำเครื่องปกปิดที่ทรงยอมรับให้แก่ออาดัมและเอวา

อาดัมกับเอวาได้แสดงออกว่าพวกเขาเชื่อพระสัญญาของพระเจ้าเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดพ้นเมื่อคนทั้งสองยอมรับเครื่องปกปิดเหล่านั้น พวกเขาจะต้องเลิกล้มความคิดของตนเองเกี่ยวกับการทำตัวให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเหมือนอย่างที่เขาต้องยอมถอดและโยนเครื่องปกปิดอันเดิมทิ้งไปเสีย เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องจำไว้ว่าพระเจ้าทรงนำเครื่องปกปิดมาสวมใส่ให้ออาดัมกับ

เอวา พวกเขาไม่ได้นำเครื่องปกปิดมาสวมใส่ให้ตนเองเลย

ปฐมกาล 3:23-24 เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงให้เขาออกไปจากสวนเอเดน เพื่อทำไร่ไถนาจากที่เขากำเนิดมานั้น ดังนั้นพระองค์ทรงไล่มนุษย์ออกไป ทรงตั้งพวกเควบไว้ทางทิศตะวันออกของสวนเอเดน และตั้ง

ดาบเพลิงซึ่งหมุ่น ได้รอบทิศทาง เพื่อป้องกันทางเข้า ไปสู่ต้น ไม้แห่งชีวิต

การไม่เชื่อฟังนำมาซึ่งความตาย และความตายนำมาซึ่งการถูกแยกจากกัน บัดนี้ทั้งสองคนได้ถูกแยกจากพระพักตร์พระเจ้า หลายปีต่อมาอาดัมและเอวาก็ตายฝ่ายร่างกาย จิตวิญญาณของเขาถูกแยกออกจากร่าง เราทราบว่าเขาไม่ได้ไปอยู่ในบึงไฟเพราะพวกเขาได้ยอมรับทางของพระเจ้าและเชื่อในพระสัญญาของพระองค์เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดนั้น ทุกวันนี้ทั้งอาดัมและเอวาจึงได้อยู่กับพระเจ้าในสวรรค์แล้ว

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 3 ในหน้า 34 *

บทที่ 4 “คาอินและอาเบล”

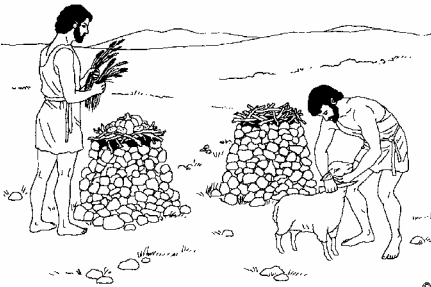
จะมีอะไรเกิดขึ้นเมื่อมีใครสักคนปฏิเสธที่จะเชื่อพระเจ้าและเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระองค์? การที่คนหนึ่งคนใดไม่เชื่อฟังจะมีผลต่อคนอื่น ๆ ด้วยหรือเปล่า? จริงหรือที่วามมนุษย์แต่ละคนสามารถจะเลือกวิธีการของตนเองเพื่อจะไปถึงพระเจ้าได้? เราจะมาตอบคำถามเหล่านี้และคำถามอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องขณะที่เราศึกษาเรื่องราวของคาอินและอาเบลด้วยกัน

พระเจ้าทรงทราบว่ามนุษย์ทุกคนที่เกิดมาในโลกเป็นคนบาปและถูกแยกจากพระองค์ พระเจ้าจึงทรงวางแผนการไว้วิธีหนึ่งเพื่อที่มนุษย์จะสามารถมาถึงพระองค์และได้รับการยอมรับจากพระองค์ได้ ขอให้จำไว้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่เลือกวิธีการดังกล่าว ไม่ใช่มนุษย์เป็นผู้เลือก

พระเจ้าทรงบัญชาแก่อาดัมและเอวาว่า ถ้าคนทั้งสองอยากจะให้ พระเจ้ายอมรับพวกเขาพวกเขาจะต้องนำแกะตัวหนึ่งมาถวายเป็นเครื่องบูชา สัตว์ตัวนี้จะต้องถูกฆ่าในลักษณะที่จะต้องมีเลือดไหลออก พระเจ้าไม่ได้ยอมรับเลือดสัตว์เป็นเครื่องปกปิดสำหรับการไม่เชื่อฟังของมนุษย์ แต่พระองค์ทรงปรารถนาให้พวกเขาจำไว้ว่าโทษทัณฑ์สำหรับการไม่เชื่อฟัง คือความตายซึ่งจะทำให้พวกเขาต้องไปสู่มึงไฟ นอกเสียจากว่าพระองค์จะทรงช่วยพวกเขาให้รอด ถ้าพวกเขาเชื่อพระเจ้าและปรารถนาที่จะกระทำตามวิธีการของพระเจ้าแทนที่จะกระทำตามวิธีของตนเองพวกเขาจะต้องนำแกะตัวหนึ่งมาฆ่าตามที่พระเจ้าได้ตรัสสั่งแก่เขา เครื่องบูชาด้วยเลือดเป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้าที่จะช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายของ ซาตานและความตาย

ปฐมกาล 4:1-2 อาดัมได้สมรสกับเอวาภรรยาของเขา นางได้ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชื่อคาอิน จึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้รับชายคนหนึ่งจากพระเยโฮวาห์” นางได้คลอดบุตรอีกครั้งหนึ่งซึ่งเป็นน้องชายของเขาชื่ออาเบล อาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะ แต่คาอินเป็นคนทำไร่ไถนา

หลังจากที่อาดัมกับเอวาถูกไล่ออกจากสวนเอเดนแล้วพวกเขาก็มีบุตรชายสองคน ชื่อคาอินและอาเบล

ปฐมกาล 4:3-5 อยู่มาวันหนึ่งปรากฏว่า คาอินได้นำผล ไม้จากไร่นามาเป็นเครื่องบูชาถวายพระเยโฮวาห์ เช่นกัน อาเบล ได้นำผลแรกจากฝูงแกะของเขา และไขมันของแกะ พระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยต่ออาเบลและเครื่องบูชาของเขา แต่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยต่อคาอิน และเครื่องบูชาของเขา และคาอินได้โกรธแค้นยิ่งนัก สีหน้าหม่นหมองไป

คาอินกับอาเบลเชื่อว่าพระเจ้ามีจริง คนทั้งสองจึงมาถวายเครื่องบูชาแก่พระองค์ อาดัมกับเอวาได้บอกคาอินกับอาเบลเกี่ยวกับพระบัญญัติของพระเจ้าว่า จะต้องถวายเครื่องบูชาอย่างไรสำหรับการไม่เชื่อฟังของตนเอง อาเบลนำลูกแกะตัวหนึ่งมาถวายเป็นเครื่องบูชาแก่พระเจ้าตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้ นั่นแต่คาอิน ไม่เชื่อฟังและได้นำผล ไม้มาถวาย ทั้ง ๆ ที่เขาสามารถจะนำลูกแกะตัวหนึ่งเหมือนอย่างอาเบลน้องชายของเขาถวาย แต่เขากลับนำผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของเขาเองมาถวาย พระเจ้าไม่ยอมรับเครื่องบูชาของเขา อาเบลเชื่อฟังวิธีการของพระเจ้า ส่วนคาอินนั้นพยายามที่จะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าตามวิธีการของตนเอง เช่นเดียวกับไบเบิลที่อาดัมและเอวานำมาสวมใส่ตอนที่อยู่ในสวนเอเดนนั้น ไม่ว่าจะไบเบิล หรือเครื่องบูชาของคาอินต่างก็ไม่ใช่ที่ยอมรับเพราะนั่นไม่ใช่วิธีการของพระเจ้า คาอินและอาเบลเป็นตัวแทนที่แสดงถึงกลุ่มคนสองกลุ่มด้วยกัน พวกแรกคือคาอินซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มที่มานับถือพระเจ้าตามความคิดของมนุษย์ พวกที่สองคืออาเบลซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มที่มานับถือพระเจ้าด้วยวิธีการของพระเจ้า

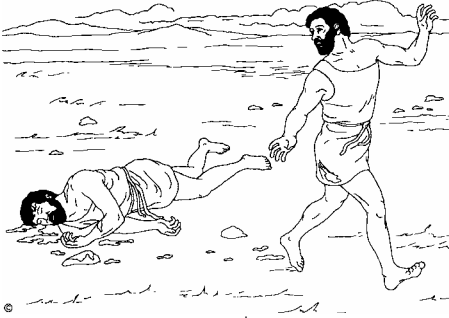
อาเบลนำแกะตัวหนึ่งจากฝูงแกะของเขามาเป็นเครื่องบูชาแก่พระเจ้า เขาได้ฆ่าแกะตัวนั้น เพื่อให้เลือดไหลออกและถวายแกะนั้นแก่พระเจ้าตามที่พระองค์ได้ทรงบัญชาไว้ พระเจ้าไม่ได้ยอมรับลูกแกะของอาเบลเป็นค่าชดใช้สำหรับการไม่เชื่อฟังของเขา แต่พระเจ้าทรงให้อภัยโทษและยอมรับอาเบล เพราะเขาเชื่อพระเจ้า เขามาหาพระเจ้าด้วยวิธีการที่พระองค์ได้ทรงบัญชาไว้

คาอินนำพืชผักที่ตนเองปลูกมาถวายพระเจ้า พระเจ้าทรงปฏิเสธของถวายจากคาอินเพราะคาอินไม่ได้มาหาพระเจ้าด้วยวิธีการที่พระเจ้าทรงบัญชาไว้ เขามาหาพระเจ้าด้วยวิธีการของเขาตามความคิดของตนเอง คาอินไม่ได้เชื่อสิ่งที่พระเจ้าตรัส ดังนั้นเขาจึงไม่ได้ไว้วางใจในวิธีการซึ่งพระเจ้าทรงแจ้งแก่เขาแล้ว

พระเจ้าทรงปฏิเสธเครื่องปกปิดของอาดัมกับเอวาได้ทำขึ้นนั้นใจ พระองค์ก็ทรงปฏิเสธเครื่องบูชาของคาอินนั้นนั้น พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะแสดงให้อาดัมและเอวาเห็นว่าพวกเขาไม่สามารถจะกระทำให้ตนเองเป็นที่พอพระทัยพระองค์ด้วยสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เขาสามารถจะกระทำได้ เพราะจะต้องกระทำตามวิธีการของพระเจ้าเท่านั้น คือจะต้องมีสัตว์ตายและเลือดของมันจะต้องไหลออกเพื่อว่าอาดัมและเอวาจะมีเครื่องปกปิดซึ่งเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าได้ ในทำนองเดียวกันพระเจ้าจะไม่ยอมรับคาอินและอาเบลนอกเสียจากว่าพวกเขาจะไว้วางใจในพระองค์และมาหาพระองค์ด้วยวิธีการพระองค์ได้ตรัสไว้ พระเจ้าจะทรงยอมรับพวกเขาถ้าพวกเขานำแกะตัวหนึ่งมาฆ่าและให้เลือดของมันไหลออกเท่านั้น อาเบลเชื่อพระเจ้าและมาหาพระเจ้าด้วยวิธีการของพระองค์ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงยอมรับเขา ส่วนคาอินมาหาพระเจ้าด้วยความไว้วางใจในวิธีการของตนเอง พระเจ้าจึงทรงปฏิเสธเขา

ปฐมกาล 4 :6-7 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่คาอินว่า “ทำไมเจ้าถึงโกรธแค้น และทำไมสีหน้าเจ้าหม่นหมองไป ถ้าเจ้าทำดี เจ้าจะไม่เป็นที่ยอมรับหรือ ถ้าเจ้าทำไม่ดี บาปก็ซุ่มอยู่ที่ประตู มันปรารถนาในตัวเจ้า และเจ้าจะครอบครองมัน”

พระเจ้ายังคงติดต่อกับคาอินที่ไม่เชื่อฟัง ประเด็นหลักสำหรับพระคัมภีร์ตอนนี้คืออะไร? ประเด็นหลักนั้นก็อยู่ตรงคำถามที่ว่า “เจ้าจะไม่เป็นที่ยอมรับหรือ?” พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะยอมรับมนุษย์ได้ แต่พวกเขาจะต้องเชื่อพระองค์และประพฤติตามวิธีการของพระองค์เสียก่อน

ปฐมกาล 4:8 คาอินพูดกับอาเบล น้องชายของเขา ต่อมาเมื่อเขาทั้งสอง อยู่ในที่นาด้วยกัน คาอิน ได้ลุกขึ้นต่อสู้ อาเบลน้องชายของเขาและฆ่าเขา

คาอินปฏิเสธข้อเสนอนของพระเจ้าและได้ฆ่าอาเบลน้องชายของตน เสีย! คาอินเห็นแก่ตัวและไม่เชื่อฟัง ทำที่ของเขาได้แปรเปลี่ยน ไปเป็นความเกลียดชังและการฆาตกรรม เครื่องบูชาของอาเบลเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ดังนั้นเราจึงแน่ใจว่าเขาได้ไปอยู่กับพระเจ้า และแม้แต่ในเวลานี้อาเบลก็ยังอยู่กับพระองค์ในสวรรค์นั่นเอง

ปฐมกาล 4:9-11, 16 พระเยโฮวาห์ตรัสแก่คาอินว่า “อาเบลน้องชายของเจ้า อยู่ที่ไหน” เขาทูลว่า “ข้าพระองค์ไม่ทราบ ข้าพระองค์เป็นผู้ดูแลน้องชายหรือ” พระองค์ตรัสว่า “เจ้าทำอะไรไป เสียร่องของโลหิตน้องชายของเจ้าร่องจากดินถึงเรา บัดนี้เจ้าถูกสาปแช่งจากแผ่นดินแล้ว ซึ่งได้อ้าปากรับโลหิตน้องชายของเจ้าจากมือเจ้า ...” คาอิน ได้ออกไปจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ และอาศัยอยู่เมืองโนดทางด้านทิศตะวันออกของเอเดน

พระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่งสารพัดพระเจ้าทรงถามคำถามในพระคัมภีร์ข้อนี้กับคาอินแม้ว่าพระองค์จะทรงทราบคำตอบแล้วแต่ยังทรงปรารถนาที่จะให้คาอินยอมรับสภาพความผิดของตนเอง การชั่วร้ายใด ๆ ที่ได้กระทำต่อผู้อื่นก็กระทำต่อพระเจ้าด้วย เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างมนุษย์ทั้งปวง อย่างไรก็ตามคาอินยังคงไม่ยอมฟังพระเจ้าเขาจึงถูกไล่ออกไปให้พ้นจากพระพักตร์พระองค์ คาอินประพฤติดังวิถีทางของซาตานโดยปฏิเสธที่จะเปลี่ยนแปลงท่าทีของเขาคาอินที่มีต่อพระเจ้าและท่าทีที่มีต่อตนเอง คาอินไม่เคยเปลี่ยนวิธีการของเขาเลย เขาไม่เคยยอมรับความผิดของตนเองและไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องรับการอภัยโทษ ผลที่เกิดขึ้นก็คือคาอินไม่เคยเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า เมื่อคาอินตายจิตวิญญาณของเขาก็ถูกแยกจากพระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์และถูกทิ้งลงในบึงไฟ เรื่องราวของคาอินถือได้ว่าเป็นอุทาหรณ์สำหรับเตือนสติมนุษย์ทุกคน เราคงไม่อยากจะตัดสินใจเลือกในสิ่งเดียวกับที่คาอินได้กระทำลงไป เขาต้อตั้งและเห็นแก่ตัว ดังนั้นเขาจึงสูญเสียโอกาสที่จะได้อยู่กับพระเจ้าหลังจากที่เขาตายไป การตัดสินใจของเขาก็

ช่างโง่เขลาเสียจริง ๆ

ให้เรามาใคร่ครวญถึงกิ่งไม้ที่ถูกหักออกจากต้นกันอีกซักครั้ง กิ่งไม้เจาตายเพราะถูกแยกจากชีวิตที่มันได้รับจากต้นไม้นั้น ไม่มีทางที่จะนำกิ่งไม้ที่ตายแล้วนั้นกลับไปติดรวมกับต้นไม้เพื่อให้กิ่งไม้มีชีวิตได้อีก มนุษย์เองก็เช่นกันที่เกิดมาโดยถูกแยกและ“หลุด”จากแหล่งชีวิตของเราคือพระเจ้านั่นเอง คนส่วนใหญ่จึงใช้ชีวิตของเขาด้วยการพยายามที่จะค้นหาหนทางที่จะให้ตัวของเขาเอง “ติดเข้ากับ”แหล่งชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณอีกครั้ง ความพยายามของคนเหล่านี้ อาจจะดูเหมือนว่าเคร่งศาสนามาก แต่โดยความเป็นจริงแล้วไม่มีอะไรที่เราจะสามารถกระทำโดยตัวของเราเองเพื่อจะนำเรากลับไปหาพระเจ้าได้อีก

การไม่เชื่อฟังได้ทำให้เราแตกหักจากพระเจ้าเช่นเดียวกับกิ่งไม้ที่ถูกหักออกจากต้น พระเจ้าทรงปฏิเสธเครื่องปกปิดของอาดัมกับเอวา และ พระเจ้าก็ทรงปฏิเสธเครื่องบูชาของคาอิน เพราะพวกเขาพยายามที่จะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าโดยการกระทำของตนเอง มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจะกำหนดวิธีที่จะทำให้พวกเขาเป็นที่ยอมรับจากพระองค์ได้ มนุษย์ทุกคนที่กำเนิดมาในโลกนี้ต่างก็ถูกแยกจากพระเจ้าเพราะเหตุจากการไม่เชื่อฟังและการกบฏขัดขืนของเขาเอง อย่างไรก็ตามพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมวิธีที่จะทำให้มนุษย์ชาติทุกคนได้รับการยอมรับจากพระองค์ และหลังจากที่เขาตายแล้วก็จะได้ไปอยู่กับพระองค์ในสวรรค์เป็นนิรันดร์ ข้อความในพระคัมภีร์ก็ล้วนแต่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งสิ้น

ปฐมกาล 4:25 *อาดัมได้สมรสกับภรรยาของเขาอีกครั้งหนึ่ง นางได้คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเรียกชื่อของเขาว่าเสท นางพูดว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้ามีเชื้อสายอีกคนหนึ่งแทนอาเบล ผู้ซึ่งถูกคาอินฆ่าตาย”*

พระเจ้าทรงประทานบุตรให้แก่อาดัมกับเอวาอีกคนหนึ่งชื่อ เสท เพื่อมาแทนที่อาเบลซึ่งถูกคาอินฆ่าตายนั่น พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แล้วว่า จะส่ง “พระผู้ช่วยให้รอด” มาให้ ผู้ซึ่งจะมาจากเชื้อสายของอาเบล แต่ซาตานได้ชักนำให้คาอินฆ่าอาเบลเสีย ซาตานพยายามทุกวิถีทางที่จะขัดขวางแผนการของพระเจ้าที่จะส่ง “พระผู้ช่วยให้รอด” มาช่วยมนุษย์ให้รอด แต่คงไม่มีใครต่อสู้กับพระเจ้าและสามารถจะเอาชนะพระองค์ได้ พระเจ้าทรงวางแผนที่จะนำ “พระผู้ช่วยให้รอด” ผ่านมาทางเชื้อสายของเสท

คุณคิดว่าลูกหลานของอาดัมกับเอวาได้เรียนรู้บทเรียนจากความ

ผิดพลาดและการตัดสินใจเลือกที่แย ๆ ของคนทั้งสองหรือเปล่า? เราจะมาค้นหาคำตอบกันในบทเรียนต่อไปว่าพวกเขาจะดีขึ้นหรือเลวลงสักเพียงใด

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 4 ในหน้า 35 *

บทที่ 5 - น้ำท่วมในสมัยโนอาห์

ในปัจจุบัน มีตำนานโบราณเกี่ยวกับน้ำท่วมอย่างน้อย ๆ ประมาณ 213 เรื่องที่ได้ถูกบันทึกไว้โดยกลุ่มคนจากทั่วทุกมุมโลก ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 31 เรื่องจากทวีปยุโรป 17 เรื่องจากทวีปแอฟริกาและตะวันออกกลาง 37 เรื่องจากทวีปออสเตรเลียและหมู่เกาะทะเลใต้ 23 เรื่องจากทวีปเอเชีย 59 เรื่องจากชนเผ่าอินเดียนในทวีปอเมริกาเหนือ และอีก 46 เรื่องจากทวีปอเมริกากลางและอเมริกาใต้

ตำนานเหล่านี้ทั้งหมดต่างก็มีความสอดคล้องกันในประเด็นสำคัญ ๆ 3 ประเด็นด้วยกัน และส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกันในประเด็นที่ 4 ด้วย ประเด็นที่ 1 ก็คือ น้ำได้ท่วมทำลายล้างมนุษย์และสัตว์ต่าง ๆ ทั่วโลก ประเด็นที่ 2 คือ มีการจัดเตรียมเรือเพื่อใช้เป็นวิธีที่จะหนีจากน้ำท่วม ประเด็นที่ 3 คือ มนุษชาติจำนวนเล็กน้อยเท่านั้นที่ได้รับการช่วยให้รอดเพื่อจะสามารถรักษาเผ่าพันธุ์มนุษย์ไว้ได้ ประเด็นที่ 4 สาเหตุของความหายนะเกิดจากผลของความชั่วร้ายเลวทรามของมนุษย์นั่นเอง

เราจะมาศึกษาถึงเรื่องราวในพระคัมภีร์เกี่ยวกับน้ำท่วมโลกกันในบทเรียนนี้ ในบทเรียนที่ผ่านมา เราได้เรียนรู้กันแล้วว่าพระเจ้าทรงประทานบุตรอีกคนหนึ่งแก่อาดัมและเอวา ซึ่งมีชื่อว่า เซท เซทก็ยังคงมีบุตรซึ่งมีบุตรต่อ ๆ กันมาเรื่อย ๆ อีกหลายชั่วอายุคน ลูกหลานของเซทเชื่อพระเจ้าและเฝ้ารอคอย “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” ที่จะเสด็จมาตามที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาในสวนเอเดน โนอาห์ ซึ่งเป็นเชื้อสายของเซทมีชีวิตเมื่อประมาณ 1,500 ปีหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงสร้างอาดัม โนอาห์มีบุตรชาย 3 คนคือ เชม ฮาม และยาเฟท ในสมัยของโนอาห์นั้นมีประชากรอาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกเป็นอันมาก ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่า มีจำนวนมากถึง 3 พันล้านคนเลยทีเดียวโดยที่ส่วนใหญ่สนใจที่จะประพฤติตามทางของคาอินเท่านั้น

ปฐมกาล 6:5 และพระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วของมนุษย์มีมากบนแผ่นดินโลก และเจตนาทุกอย่างแห่งความคิดทั้งหลายในใจของเขาล้วนแต่ชั่วร้ายอย่างเดียวเสมอไป

มนุษย์ส่วนใหญ่เลวทราม และความคิดของเขาก็ชั่วร้ายเสมอไป

ปฐมกาล 6:11, 12 ดังนั้นมนุษย์โลกจึงชั่วช้าต่อพระพักตร์พระเจ้า และแผ่นดินโลกก็เต็มไปด้วยความอำมหิต พระเจ้าทอดพระเนตรบนแผ่นดินโลก และดูเกิดแผ่นดินโลกก็ชั่วช้า เพราะวาระบรรดาเนื้อหนัง ได้กระทำการชั่วช้าบนแผ่นดินโลก

มนุษย์ส่วนมากประพฤติตามทางของคาอิน พวกเขาไม่มีข้อแก้ตัวสำหรับการประพฤติของตนเอง พระเจ้าทรงใช้ในอาห์เพื่อไปบอกมนุษย์ให้หันเสียจากความบาปและวางใจในพระเจ้า แต่มนุษย์ปฏิเสธที่จะฟังในอาห์ พวกเขาทั้งเยอหิง สนใจแต่ตัวเอง และชอบพูดจาโอ้อวด มนุษย์มีแต่ความโลภซึ่งหมายถึงความต้องการที่อยากจะได้ของของผู้อื่น พวกเขาอิจฉาริษยาและเกลียดชังผู้อื่น พวกเขาโต้เถียงและต่อสู้กันตลอดเวลา พวกเขาโหดร้ายต่อกันและกัน พวกเขาขบขิบนิทาและพูดให้ร้ายลับหลังกันอยู่เสมอ พวกเขาไม่มีการเหนียวรั้งความรู้สึกทางเพศเลย แผ่นดินโลกก็ชั่วช้าและเต็มไปด้วยความอำมหิต คุณคิดว่าใครอยู่เบื้องหลังความชั่วร้ายทั้งสิ้นนี้ คุณคิดว่าใครต้องการที่ทำให้มนุษย์ชั่วช้าเลวทรามและทำลายมนุษย์เสียเพื่อว่า“พระเจ้าช่วยให้รอด”จะไม่สามารถกำเนิดมาได้? ชื่อของมันคือซาตานนั่นเอง

พระเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นความบาปทั้งสิ้นของเขา แม้ว่าพวกเขาจะพยายามปิดบังซ่อนเร้นการโกหก การคบขู่ การลักขโมย และการฆาตกรรมไว้จากคนอื่น ๆ แต่ไม่มีแม้สักสิ่งเดียวในบรรดาสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่จะถูกปิดบังซ่อนเร้นจากพระเจ้าได้ พระองค์ทรงทอดพระเนตรเห็นทุกสิ่ง ไม่มีใครสามารถปิดบังซ่อนเร้นจากพระเจ้าได้ พระองค์ทรงทราบความคิดของเราและได้ยินถ้อยคำทุกคำที่เราพูดออกไป และทรงทราบความมุ่งหมายซึ่งอยู่ภายในจิตใจของเราด้วย

ปฐมกาล 6:3 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “วิญญาณของเราจะไม่วิวอนกับมนุษย์ตลอดไป เพราะเขาเป็นแต่เนื้อหนัง อายุของเขาจะเพียงแค່ร้อยยี่สิบปี”

พระเจ้าคงจะไม่ยอมอดกลั้นให้สถานการณ์เป็นเช่นนี้ตลอดไปเป็นนิตย์ พระองค์ทรงทอดพระเนตรเห็นความไม่เชื่อฟังและทรงเกลียดชังความไม่เชื่อฟังของคนเหล่านี้ แต่พระองค์ก็ยังรักและปรารถนาที่จะยอมรับพวกเขา อย่างไรก็ตาม การที่จะเป็นที่พอพระทัยได้นั้นพวกเขาจะต้องยอมรับว่าพวกเขาได้กระทำความผิดและหันมาเชื่อพระเจ้า การเปลี่ยนแปลงภายในจะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอก ออกมาให้เห็นโดยการมาหาพระเจ้าตามวิธีการที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่อาดัมและเอวา ซึ่งก็คือการถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชาเหมือนที่อาเบลได้กระทำนั่นเอง พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงประทานเวลาให้แก่มนุษย์ 120 ปีเพื่อจะเปลี่ยนแปลงความคิดและการประพฤติของตนเอง มิฉะนั้นแล้วพระองค์ก็จะทรงพิพากษาพวกเขา

ปฐมกาล 6:6-7 พระเยโฮวาห์ทรงโสมนัสที่พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์บนแผ่นดินโลก และกระทำให้พระองค์ทรงเศร้าโศกภายในพระทัยของพระองค์ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เราจะทำลายมนุษย์ที่เราได้สร้างมาจากพื้นแผ่นดินโลก ทั้งมนุษย์และสัตว์และสัตว์เลื้อยคลานและนกในอากาศ เพราะว่าเราเสียใจที่เราได้สร้างพวกเขา”

พระเจ้าทรงเศร้าพระทัยกับการประพฤติและท่าทีของมนุษย์ พวกเขาได้กระทำให้สถานการณ์เลวร้ายลงจนพระเจ้าไม่สามารถจะอดกลั้นพระทัยได้อีกต่อไป มนุษย์ได้กระทำการชั่วช้าอย่างยิ่งพระเจ้าจึงทรงตัดสินพระทัยที่จะทำลายมนุษย์เสีย และเริ่มต้นใหม่กับโนอาห์และครอบครัวของเขา

ปฐมกาล 6:8-10 แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ต่อไปนี้คือพงศ์พันธุ์ของโนอาห์ โนอาห์เป็นคนชอบธรรมและรอบคอบในสมัยของท่าน และโนอาห์ดำเนินกับพระเจ้า โนอาห์ให้กำเนิดบุตรชายสามคนชื่อ **เชม ฮาม และยาเฟท**

โนอาห์เกิดมาโดยถูกแยกจากพระเจ้าและอยู่ภายใต้การครอบงำของซาตานเช่นเดียวกับลูกหลานของอาดัมทุกคน โนอาห์ไม่สมควรที่จะได้รับการช่วยให้รอดจากพระเจ้า โนอาห์สมควรที่จะถูกลงโทษเช่นเดียวกัน แต่เขาเชื่อพระเจ้าและเข้ามาหาพระเจ้าตามอย่างอาเบลโดยได้นำเลือดสัตว์เข้ามาถวายบูชาด้วย พระเจ้าจึงทรงให้ภัยโทษและทรงยอมรับโนอาห์ พระเจ้าทรงช่วยโนอาห์และครอบครัวของเขาให้รอดจากการพิพากษาที่จะมาถึงเพราะพวกเขาเชื่อในพระองค์

ในข้อพระคัมภีร์ข้อต่อๆ ไปนั้นพระเจ้าได้ตรัสบอกแกโนอาห์ว่า พระองค์จะบันดาลให้เกิดน้ำท่วมครั้งใหญ่ ซึ่งจะปกคลุมไปทั่วแผ่นดินโลกทั้งสิ้น พระองค์ทรงตรัสสั่งให้โนอาห์ต่อเรือใหญ่ขึ้นมาลำหนึ่ง เรียกว่า“นาวา”เพื่อว่าคนเหล่านั้นทุกคนที่เชื่อพระเจ้าจะได้รับความรอด ทางที่จะเข้าไปในนาวามีอยู่เพียงทางเดียวเท่านั้น พระเจ้าทรงบัญชาให้โนอาห์สร้างประตูขึ้นมาเพียงประตูเดียว มนุษย์ทุกคนและสัตว์ทุกตัวที่จะรอดพ้นจากการพิพากษาของพระเจ้าได้นั้นจะต้องเข้าไปในนาวาทางประตูนี้เพียงประตูเดียวเท่านั้น พระเจ้าทรงใช้นาวาเพื่อแสดงภาพให้เห็นถึงสิ่งที่“พระเจ้าช่วยให้รอด”ซึ่งจะเสด็จมานั้นจะทรงกระทำเพื่อช่วยชีวิตมนุษย์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้าย ซาตานและความตาย พระเจ้าจะส่ง“พระเจ้าช่วยให้รอด”มาเพียงพระองค์เดียวเท่านั้นซึ่งก็เหมือนกับที่มินาวาเพียงลำเดียวซึ่งมีประตูเพียงประตูเดียวเท่านั้น เราจะมาศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้กันอีกในบทต่อไป

ปฐมกาล 6:22 *โนอาห์ได้กระทำตามทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่ท่าน ดังนั้นท่านจึงกระทำอย่างนั้นทุกประการ*

โนอาห์เชื่อฟังพระเจ้าเขาจึงกระทำทุกสิ่งตามที่พระเจ้าได้ตรัสบัญชาเขาไว้ ขณะที่โนอาห์ต่อเรือนั้นเขาได้บอกคนมากที่สุดเท่าที่เขาสามารถจะทำได้ เพื่อให้พวกเขาได้ทราบถึงวิธีการของพระเจ้าที่จะหนีให้รอดพ้นจากการพิพากษาที่จะมาถึงนั้น คุณคิดว่าจะมีสักกี่คนที่เชื่อโนอาห์ ไม่มีใครเลย นอกจากครอบครัวของโนอาห์เท่านั้นเอง

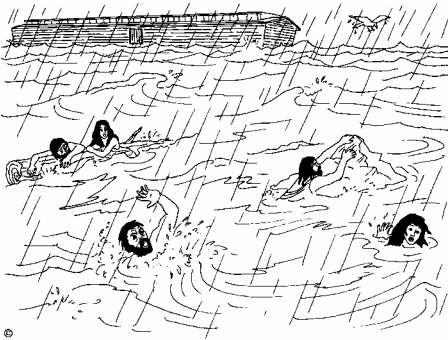
ปฐมกาล 7:1-5 *และพระเยโฮวาห์ตรัสแกโนอาห์ว่า “เจ้าและครอบครัวทั้งหมดจงเข้าไปในนาวา เพราะว่าเราเห็นว่า เจ้าชอบธรรมต่อหน้าเราในชั่วอายุนี้ เจ้าจงเอาสัตว์ทั้งปวงที่สะอาดทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละเจ็ดคู่ และสัตว์ทั้งปวงที่ไม่สะอาดทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละคู่ นกในอากาศทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละเจ็ดคู่ด้วย เพื่อรักษาชีวิตไว้ให้สืบเชื้อสายบนพื้นแผ่นดินโลก เพราะว่าอีกเจ็ดวันเราจะบันดาลให้ฝนตกบนแผ่นดินโลกสี่สิบวันสี่สิบคืน และสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงที่เราสร้างมานั้นเราจะทำลายเสียจากพื้นแผ่นดินโลก”* โนอาห์ได้กระทำตามทุกสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ท่าน

โนอาห์ได้เตือนมนุษย์ให้ทราบถึงการพิพากษาของพระเจ้าซึ่งจะมาถึงนั้น แต่พวกเขาไม่ยอมกลับใจเสียใหม่ พระเจ้าทรงคอยให้พวกเขาเปลี่ยนใจเป็นเวลานานถึง 120 ปี แต่เวลาที่พระองค์จะไม่คอยอีกต่อไปก็ได้มาถึง ซึ่งเป็นเวลาที่พระเจ้าจะทรงพิพากษาพวกเขา พระเจ้าทรงบัญชาให้โนอาห์และครอบครัว

พร้อมด้วยสัตว์ทั้งหลายเข้าไปในนาวาทางประตูซึ่งมีอยู่เพียงประตูเดียวนั้น

ปฐมกาล 7:15-16 สัตว์ทั้งปวงที่มีลมปราณแห่งชีวิตได้เข้าไปหาโนอาห์ในนาวาเป็นคู่ๆ สัตว์ทั้งปวงที่เข้าไปนั้น ได้เข้าไปทั้งตัวคู่และตัวเมียตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาแก่ท่าน และพระเยโฮวาห์ทรงปิดประตูให้ท่าน

พระเจ้าทรงบันดาลให้บรรดาสัตว์ทั้งปวงมาหาโนอาห์โดยที่เขาไม่ต้องออกไปตามลำมันในป่า เมื่อพระเจ้าทรงปิดประตูนั้นลงแล้วก็สายเกินไปที่ใครจะเข้าไปในนาวาได้อีกบรรดาสัตว์ต่าง ๆ ทั้งปวงซึ่งอยู่ในนาวาก็ปลอดภัยจากการพิพากษาของพระเจ้าที่จะมาถึงนั้น และบรรดาสัตว์ต่าง ๆ ทั้งปวงซึ่งอยู่นอกนาวาก็ไม่มีทางที่จะรอดพ้นจากการพิพากษาของพระเจ้าได้เลย พระเจ้าทรงบันดาลให้ฝนตกเป็นเวลา 40 วัน 40 คืนจนกระทั่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้นแม้แต่ยอดเขาที่สูงที่สุดถูกปกคลุมไปด้วยน้ำ

ปฐมกาล 7:17-24 น้ำได้ท่วมแผ่นดินโลกสี่สิบวัน และน้ำก็ทวีมากขึ้นและหนุนนาวาให้สูงเหนือแผ่นดินโลก น้ำไหลเชี่ยวและทวีมากยิ่งขึ้นบนแผ่นดินโลก และนาวาลอยบนผิวน้ำ น้ำไหลเชี่ยวทวีมากยิ่งขึ้นบนแผ่นดินโลก และน้ำก็ท่วมภูเขาสูงทุกแห่งทั่วใต้ฟ้า น้ำไหลเชี่ยวท่วมเหนือภูเขาสิบห้าศอก บรรดาเนื้อหนังที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก ทั้งนก สัตว์ใช้งาน สัตว์ป่า

และสัตว์เลื้อยคลานที่คลาน ไปมาบนแผ่นดินโลก และมนุษย์ทั้งปวงก็ตายสิ้น มนุษย์ทั้งปวงผู้ซึ่งมีลมปราณแห่งชีวิตเข้าออกทางจมูก สิ่งสารพัดที่อยู่บนบกตายสิ้น สิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่บนพื้นแผ่นดินโลกถูกทำลาย ทั้งมนุษย์ สัตว์ใช้งาน สัตว์เลื้อยคลาน และนกในอากาศ และทุกสิ่งถูกทำลายจากแผ่นดินโลก เหลืออยู่แต่โนอาห์และทุกสิ่งที่อยู่กับท่านในนาวา น้ำไหลเชี่ยวบนแผ่นดินโลกเป็นเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวัน

เมื่อมาพิจารณาถึงคนเหล่านั้นที่ต้องตายไปเพราะเขาได้ปฏิเสธพระเจ้ายกข้างเป็น เรื่องที่น่าเศร้าใจเสียจริง ๆ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะยอมรับพวกเขา แต่พระองค์จะยอมรับผู้ที่เชื่อพระองค์เท่านั้น หลังจากที่ฝนได้ตกลงมานานถึง 40 วันแล้วน้ำก็ยังคงปกคลุมแผ่นดินโลกอยู่เป็นเวลาอีก 150 วัน ดังนั้นเมื่อรวมกัน

แล้วจึงเป็นเวลานานถึง 190 วัน ซึ่งนานกว่า 6 เดือนเสียอีก ซึ่งคงไม่มีใครสามารถจะมีชีวิตอยู่ได้นานขนาดนั้นเมื่อต้องลอยคอเกาะเศษไม้โดยปราศจากอาหารใด ๆ คนทั้งหลายซึ่งได้ปฏิเสธที่จะเชื่อพระเจ้าก็อยู่นอกนาวาและถูกทำลายเสียสิ้น มีเพียงโนอาห์และครอบครัวของเขาเท่านั้นที่เชื่อพระเจ้าและได้รับการช่วยให้รอดจากการพิพากษาของพระองค์ พระเจ้าทรงมีพระทัยอดกลั้นต่อมนุษย์ พระองค์ได้ทรงรอคอยให้พวกเขากลับใจเสียจากทางชั่วของตนเองอยู่นานถึง 120 ปี แต่พวกเขากลับปฏิเสธที่จะเชื่อในพระเจ้าอย่างไม่มีเขต

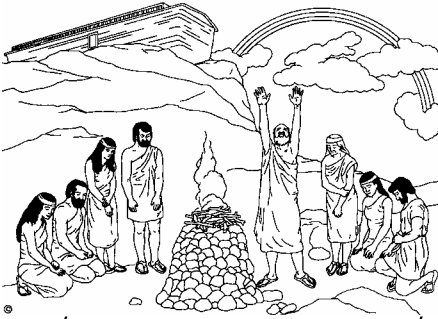
ปฐมกาล 8:1-4 พระเจ้าทรงระลึกถึงโนอาห์ บรรดาสัตว์ที่มีชีวิตและสัตว์ใช้งาน ทั้งปวงที่อยู่กับท่านในนาวา และพระเจ้าทรงทำให้ลมพัดมาเหนือแผ่นดินโลก และน้ำทั้งปวงก็ลดลง น้ำพุทั้งหลายที่อยู่ใต้บาดาลและช่องฟ้าทั้งปวงก็ปิด และฝนที่ตกจากฟ้าก็หยุด น้ำก็ค่อยๆลดลงจากแผ่นดินโลก และสว่างไปร้อยห้าสิบวัน แล้วน้ำก็ลดลง ณ เดือนที่เจ็ดวันที่สิบเจ็ดนาวาก็ค้างอยู่บนเทือกเขาอารารัต

พระเจ้าทรงคุ้มครองโนอาห์และครอบครัวพร้อมด้วยสัตว์ทั้งหลายไว้ในนาวาให้พ้นจากน้ำท่วมนั้น และแล้วลมก็เริ่มก่อให้เกิดกระบวนการระเหยของน้ำซึ่งช่วยให้ระดับน้ำตามที่สูงๆลดลง นาวาก็มาค้างอยู่ที่เทือกเขาอารารัต ปัจจุบันเทือกเขาเหล่านี้อยู่ในประเทศตุรกีตามแนวชายแดนที่ติดกับประเทศอาร์เมเนียและจอร์เจีย

น้ำบนแผ่นดินโลกก็ใช้เวลาอีกนาน 6 เดือนจึงแห้งสนิท ข้อ พระคัมภีร์อีก 2-3 ข้อต่อมาได้อธิบายถึงการเปิดนาวาและการขนย้ายสิ่งต่าง ๆ ออกจากนาวา ทั้งสัตว์ต่าง ๆ และมนุษย์ได้เข้าสู่โลกใหม่อีกครั้ง นี่คงจะเป็นโลกที่แตกต่างจากโลกที่พวกเขาได้จากมาอย่างสิ้นเชิง พวกเขาจะไม่ได้พบเพื่อนบ้าน บ้านเรือน หรือเมืองใด ๆ ซึ่งคงเป็นโลกที่เจียมมากทีเดียวเพราะมนุษย์อยู่เพียง 8 คนและสัตว์อีกไม่กี่ตัวเท่านั้นที่อาศัยบนโลกทั้งโลก

พระเจ้าทรงให้โนอาห์และบุตรชายของเขา คือ เขม ฮาม และยาเฟท ครอบครองฝูงสัตว์ ฝูงนก และปลา เหมือนที่พระองค์ได้ทรงประทานสิ่งเหล่านี้แก่อาดัมในสวนเอเดนมาแล้ว โลกและสิ่งสารพัดทุกสิ่งซึ่งอยู่ในโลกนั้นเป็นของพระเจ้า แต่พระองค์ได้ทรงประทานแก่มนุษย์ให้จัดการดูแลสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แทนพระองค์

ปฐมกาล 9:11-15 เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับพวกเจ้าว่า จะไม่มีการทำลายบรรดาเนื้อหนังโดยน้ำท่วมอีก จะไม่มีน้ำมาท่วมทำลายโลกอีกต่อไป

พระเจ้าตรัสว่า “นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราตั้งไว้ระหว่างเรากับพวกเจ้า และสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้าในทุกชั่วอายุตลอดไปเป็นนิตย์ เราได้ตั้งรุ้งของเราไว้ที่เมฆและมันจะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับแผ่นดินโลก และต่อมาเมื่อเราให้มีเมฆเหนือแผ่นดินโลกจะเห็นรุ้งที่เมฆนั้น และเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งมีระหว่างเรากับพวกเจ้าและสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงแห่งบรรดาเนื้อหนัง และน้ำจะไม่มาท่วมทำลายบรรดาเนื้อหนังอีกต่อไป

รุ้งกินน้ำเป็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่มนุษย์เพื่อเป็นหมายสำคัญของพระองค์ที่แสดงว่าพระองค์จะไม่ทำลายแผ่นดินโลกทั้งสิ้นด้วยน้ำท่วมอีกหลายพันปีหลังจากน้ำท่วมครั้งใหญ่ผ่านไปพระเจ้าก็ยังคงรักษาคำตรัสของพระองค์อยู่เสมอ ดังนั้นเมื่อคุณเห็นรุ้งกินน้ำจะระลึกไว้เถิดว่า พระเจ้าได้ทรงประทานรุ้งกินน้ำนั้นเพื่อเป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะไม่ทำลายโลกด้วยน้ำท่วมอีก และเราก็สามารถไว้วางใจพระองค์ได้

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 5 ในหน้า 35 *

บทที่ 6 - หอบาเบล

คุณเคยคิดสงสัยไหมว่าทำไมจึงมีภาษาต่าง ๆ มากมายในโลก หรือเคยสงสัยไหมว่าประเทศต่าง ๆ ในโลกมาจากไหน อันที่จริงพระเจ้าได้ ตรัส บอกแก่เราแล้วว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร นอกจากนี้พระองค์ยังได้ทรงบันทึกเรื่องราวเหล่านี้ไว้ในพระคัมภีร์เพื่อเราจะสามารถทราบคำตอบได้อย่างชัดเจน

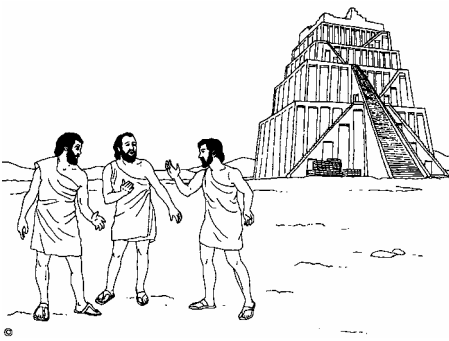
หลายปีผ่านไปนับตั้งแต่เหตุการณ์ที่พระเจ้าได้ทรงช่วยโนอาห์ ภรรยาของโนอาห์ บุตรชายทั้ง 3 คนและภรรยาของบุตรชายให้พ้นจากน้ำท่วมครั้งใหญ่นั้นมนุษย์ก็ทวีมากขึ้นบนแผ่นดินโลกอีกครั้ง ลูกหลานส่วนใหญ่ของโนอาห์พากันล้มการพิพากษาอย่างรุนแรงของพระเจ้าในครั้งนั้นเสีย พวกเขาตั้งใจจะเพิกเฉยต่อพระเจ้าและไม่ปรารถนาที่จะเชื่อพระองค์เหมือนอย่างที่อาเบล เสท

และโนอาห์ได้เชื่อนั้น พวกเขาพากันคิดเหมือนซาตาน มนุษย์อยากจะเป็นใหญ่ และยกย่องเชิดชูตัวเอง พวกเขาไม่ใส่ใจที่จะรู้จัก นมัสการและไว้วางใจพระเจ้า แทนที่จะทำเช่นนั้นพวกเขากลับทำรูปจำลองของมนุษย์ สัตว์ นก และงู แล้ว นมัสการสิ่งเหล่านี้แทนพระเจ้า

ซาตานได้ชักนำบรรพบุรุษของเราให้บฏขัดขืนต่อพระเจ้า มันต้องการให้มนุษย์นมัสการพระเจ้าเทียมเท็จทั้งหลายนั้น ในปัจจุบันชุมชนหลายแห่งยังคงนมัสการดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวต่าง ๆ หรือแม้แต่สัตว์นานาชนิด ซาตานรู้จักอ่อนของวัฒนธรรมแต่ละแห่งและยังรู้ว่าจะต้องโกหกอย่างไร จึงจะเป็นที่ยอมรับได้ตามสภาพของวัฒนธรรมนั้น ๆ การนมัสการเกี่ยวข้องกับ การทิ่มแทงความคิด จิตใจ และทรัพยากรหรือสิ่งที่เรามีอยู่เพื่อจะปรนนิบัติรับใช้ วัตถุหรือสิ่งที่เรานมัสการนั้น คำว่า “นมัสการ” มาจากคำว่า “มีคุณค่า” พระเจ้าและมีเพียงพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่มีคุณค่าสมควรที่จะได้รับการนมัสการและเทิดทูนบูชาจากเรา ซาตานไม่แยแสสนใจหรอกว่าเราจะนมัสการอะไรตราบเท่าที่เรา ไม่ได้นมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่แต่เพียงผู้เดียว

ปฐมกาล 11:1-2 *ทั่วแผ่นดินโลกมีภาษาเดียวและมีสำเนียงเดียวกัน และต่อมาเมื่อพวกเขาเดินทางจากทิศตะวันออกก็พบที่ราบในแผ่นดินชินาร์และพวกเขาอาศัยอยู่ที่นั่น*

ขณะนั้นทั่วทั้งโลกมีภาษาเพียงภาษาเดียว เราไม่ทราบว่ามีมนุษย์มีจำนวนเท่าไรบนแผ่นดินโลกในเวลานั้น แต่พวกเขาทุกคนอาศัยอยู่บนที่ราบในแผ่นดินชินาร์ ซึ่งก็คือประเทศอิรักในปัจจุบันนั่นเอง

ปฐมกาล 11:3-4 *แล้วพวกเขาต่างคนต่างก็พูดกันว่า “มาเถิด ให้พวกเราทำอิฐและเผามันให้แข็ง” พวกเขาจึงมีอิฐใช้ต่างหินและมียางมะตอยใช้ต่างปูนสอ เขาทั้งหลายพูดว่า “มาเถิด ให้พวกเราสร้างเมืองขึ้นเมืองหนึ่งและก่อหอคอยอดของมัน ไปถึงฟ้าสวรรค์ และให้พวกเราสร้างชื่อเสียงของพวกเราไว้ เพื่อว่าพวกเราจะไม่กระจัดกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก”*

มนุษย์ได้รวมตัวกันเพื่อจะสร้างหอบาเบลเพราะพวกเขาไม่อยากจะกระจัดกระจายไปทั่วแผ่นดินโลก มนุษย์จึงใจที่จะไม่เชื่อฟังพระบัญชาที่พระเจ้าได้ตรัสสั่งไว้แกโนอาห์ คนเหล่านี้คิดถึงแต่ตัวเองเท่านั้น พวกเขาเต็มไปด้วยความเย่อหยิ่งและสนใจแต่จะยกย่องเชิดชูชื่อเสียงของตนเอง ทำให้พวกเขาจึงโง่เขลาอะไรเช่นนี้ บรรพบุรุษของเขาต้องตายในน้ำท่วมทั้งสิ้น แต่พวกเขากลับไม่ได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดของคนเหล่านั้นเลยแม้แต่น้อย เมืองทั้งเมืองมีประชากรทั่วทั้งแผ่นดินโลกมารวมตัวกันเพื่อจะทำการกบฏขัดขืนต่อพระเจ้า ปัจจุบันนี้เมืองต่าง ๆ ในโลกมีปัญหาใหญ่เกิดขึ้นมากมาย ทั้งอาชญากรรม การคอร์รัปชัน การไร้ศีลธรรม การไม่เชื่อฟัง ฯลฯ และนี่คือจุดกำเนิดที่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้เริ่มต้นขึ้นภายหลังจากน้ำท่วมครั้งใหญ่นั้น คุณคิดว่าใครมีอิทธิพลที่สามารถทำให้มนุษย์กบฏขัดขืนต่อพระเจ้าได้ถึงเพียงนี้ แน่ละ! มันคือซาตานนั่นเอง แล้วคุณคิดว่าทำไมซาตานจึงต้องการที่จะทำให้มนุษย์กบฏขัดขืนต่อพระเจ้า คำตอบก็คือเพื่อว่าพระเจ้าจะไม่สามารถที่จะส่ง “พระผู้ช่วยให้รอด” เข้ามาในโลกได้

ปฐมกาล 11:5-6 และพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาทอดพระเนตรเมืองและหอนั้น ซึ่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์ได้ก่อสร้างขึ้น แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด คนเหล่านี้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และพวกเขาทั้งปวงมีภาษาเดียว พวกเขาเริ่มทำเช่นนี้แล้ว ประเดี๋ยวจะ ไม่มีอะไรหยุดยั้งพวกเขาได้ในสิ่งที่พวกเขาคิดจะทำ”

พระเจ้าทรงสนพระทัยในมนุษย์ที่กบฏขัดขืนเหล่านี้ พระองค์ทรงทราบความคิดของเขาและทรงทราบว่าพวกเขาวางแผนจะทำอะไร พระองค์ทรงทราบว่าถ้ามนุษย์ยังคงพูดภาษาเดียวกันพวกเขาก็จะสร้างปัญหาใหม่มากกว่านี้และจะกระทำความชั่วเพิ่มมากขึ้นด้วยการกบฏขัดขืนมากกว่านี้อีก พระเจ้าทรงห่วงใยในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำลงไป พระเจ้าทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งตลอดเวลาและทรงรอบรู้ทุกสิ่งสารพัด พระองค์ทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับตัวเราด้วย เราไม่สามารถจะเก็บอะไรเป็นความลับจากพระเจ้าได้เลย พระองค์ทรงทราบทุกสิ่งที่เราได้คิด ได้พูด และได้กระทำลงไป

เกิดอะไรขึ้นกับซาตานเมื่อมันได้กบฏขัดขืนต่อพระเจ้า ไซแล้ว! มันได้หลงไปจากทางของพระเจ้า เกิดอะไรขึ้นกับอาดัมและเอวาเมื่อคนทั้งสองไม่เชื่อฟังพระเจ้า พวกเขาถึงหลงหายเช่นกัน! เกิดอะไรขึ้นเมื่อคาอินปฏิบัติเสาะทางของพระเจ้า เขาก็หลงหาย! เกิดอะไรขึ้นเมื่อมนุษย์ในสมัยของโนอาห์กบฏขัดขืนต่อพระเจ้า พวกเขาถึงหลงหายไปด้วย! แล้วฝูงชนที่กำลังสร้างหอคอยละคุณคิดว่า

กลุ่มคนเหล่านี้จะได้รับชัยชนะหรือเปล่า ไม่มีทางหรอก!

ปฐมกาล 11:7 มาเถิด ให้พวกเราลงไปและทำให้ภาษาของเขาวุ่นวายที่นั่น เพื่อให้พวกเขาพูดเข้าใจกันไม่ได้

ที่จริงแล้วปัญหาไม่ได้อยู่ที่มนุษย์พูดภาษาเดียวกัน แต่อยู่ที่ตรงที่พวกเขาไม่เชื่อฟังพระเจ้าการที่มนุษย์พูดภาษาเดียวกันย่อมเป็นเรื่องง่ายที่จะทำให้การกบฏขัดขืนขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วและการรวมตัวกันเพื่อก่อการกบฏขัดขืนก็ง่ายขึ้นด้วย ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับสถานการณ์ที่ได้เกิดขึ้นในเรื่องจำต่างๆ ในปัจจุบัน กลุ่มนักโทษชั้นเลวที่สุดจะถูกนำตัวไปแยกขังไว้ในคุกเดี่ยวเพื่อป้องกันไม่ให้พฤติกรรมที่ชั่วร้ายกว่าแพร่กระจายไปสู่นักโทษทั้งหมด พระเจ้าทรงตัดสินพระทัยที่จะบันดาลให้ภาษาของพวกเขาสับสนวุ่นวายไปก่อนที่การกบฏขัดขืนจะลุกลามใหญ่โตมากไปกว่านี้

ปฐมกาล 11: 8-9 ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงทำให้เขากระจัดกระจายจากที่นั่นไปทั่วพื้นแผ่นดิน พวกเขาจึงเลิกสร้างเมืองนั้น เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อเมืองนั้นว่า บาบิโลน เพราะว่าที่นั่นพระเยโฮวาห์ทรงทำให้ภาษาของทั่วโลกวุ่นวาย และ ณ จากที่นั่นพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายออกไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก

พระเจ้าทรงบันดาลให้ภาษาของเขาซึ่งในขณะนั้นมีอยู่เพียงภาษาเดียววุ่นวายไปโดยการทำให้มีภาษาใหม่ ๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย ทันใดนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถจะเข้าใจกันและกันได้ พวกเขาจึงถูกบังคับให้หยุดการก่อสร้างไปโดยปริยายเพราะไม่สามารถจะติดต่อสื่อสารกันได้ การขาดการติดต่อสื่อสารได้ขัดขวางไม่ให้เกิดความสนิทสนมกลมเกลียวกันในเมืองนั้น ดังนั้นพวกเขาจึงไปรวมตัวกันตามครอบครัวของตนเองและแยกจากไปในลักษณะของการอพยพเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ บ้างก็เดินเท้า บ้างก็ลงเรือ โดยได้กระจัดกระจายไปทั่วโลก และในช่วงเวลาขณะที่มีการอพยพนั้นก็มีการพัฒนาลักษณะเฉพาะของประเทศต่างๆ ขึ้น นี่เป็นจุดเริ่มต้นที่ภาษา รวมทั้งวัฒนธรรมและประเทศซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นภายหลังได้ถือกำเนิดขึ้น บรรพบุรุษทุกคนของคุณต่างก็เคยอยู่ที่หอบาบิโลนด้วยกันทั้งสิ้น และนี่คือจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์แห่งครอบครัวของคุณซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะประชาชาติหรือกลุ่มภาษาแต่ละกลุ่ม พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกทั้งโลก ผู้ทรงสร้างอาดัมและเอวา และผู้ทรงบันดาลให้เกิดน้ำท่วมครั้งใหญ่ ก็ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวกับที่ได้บันดาลให้เกิดภาษาต่าง ๆ และวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่ของโลก พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของมนุษย์ทั้งปวงและ

วัฒนธรรมต่าง ๆ ทั้งสิ้น

บรรพบุรุษของเราได้เห็นเสียจากพระเจ้าและไปติดตามแนวความคิดที่ซาตานได้ใส่ให้แก่พวกเขา มีกลุ่มคนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ยังคงนมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้ทรงพระชนม์อยู่ในขณะที่คนส่วนใหญ่หันเสียจากการติดตามพระองค์ บัดนี้ เมื่อประชาชาติกระจัดกระจายไปทั่วแผ่นดินโลกแล้วคุณคิดว่าพระเจ้าจะทรงเลือกใครให้มาเริ่มกระบวนการที่จะบอกกล่าวให้ประชาชาติต่าง ๆ ทั่วโลกได้ทราบถึง“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”ที่จะเสด็จมานั้น อย่างไรก็ตาม แม้จะมีปัญหาและอุปสรรคมากมาย ในที่สุดแล้ว“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”ก็จะถูกส่งลงมาเพื่อประชาชาติต่าง ๆ ทั่วโลก เราจะมาศึกษาค้นหากันอีกในบทเรียนต่อไป

* ขอให้ตอบคำถามบทเรียนบทที่ 6 ในหน้า 36 *

คำชี้แจง:

เมื่ออ่านบทเรียนต่าง ๆ และตอบคำถามในหน้าถัดไปเรียบร้อยแล้วค่อย ๆ จิกหน้าที่มีคำถามคำตอบเหล่านั้น ใส่ซองติดแสตมป์ส่งมาตามที่อยู่ที่แจ้งไว้ ส่วนหนังสือเล่มหนึ่งนั้นเราขอมอบเป็นของขวัญแด่คุณ และเราจะส่งเล่มที่ 2 ไปให้ภายใน 2-3 อาทิตย์หน้า

ทุกคำตอบอยู่ในหนังสือเรียน อ่านและเอาคำตอบออกมาจากหนังสือเรียน

คำถามบทที่ 1

1. มีเวลาไหนบ้างที่พระเจ้าไม่ได้ทรงดำรงพระชนม์อยู่?
2. ใครสร้างพระเจ้า?
3. พระเจ้าทรงต้องพึ่งอาศัยอะไรเพื่อพระองค์จะได้ทรงดำรงพระชนม์อยู่?
4. ผู้เดียวที่สามารถบอกความจริงว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้างในปฐมกาลนั้นคือใคร?
5. พระเจ้าทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกด้วยอะไร?
6. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เหมือนใคร?
7. ทำไมพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีจิตใจ (ความรู้สึกนึกคิด)?
8. ทำไมพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีอารมณ์ต่าง ๆ
9. ทำไมพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีความสามารถในการเลือกและตัดสินใจเองได้

คำถามบทที่ 2

1. พระเจ้าทรงห้ามอาดัมกินผลไม้จากต้นไม้กีดัน?
2. ต้นไม้นั้นชื่อว่าอะไร?
3. พระเจ้าบอกอาดัมว่าเขาจะเป็นอย่างไร ถ้ากินผลของต้นไม้กีดัน?
4. เมื่อพระเจ้าตรัสว่าเขาจะต้องตาย ทรงหมายถึงความตายสามด้านได้แก่
อะไรบ้าง?
 - ก.
 - ข.
 - ค.

5. ใครเป็นผู้สร้างวิญญานทั้งหลาย?
6. พระเจ้าทรงสร้างวิญญานดีบ้าง วิญญานชั่วบ้าง ใช่หรือไม่?
7. ทูตสวรรค์ที่สวยงามและฉลาดที่สุดที่พระเจ้าทรงสร้างคือใคร?
8. ลูซิเฟอร์ทำอะไร?
9. พระเจ้าจัดเตรียมสถานที่อะไรไว้ให้ลูซิเฟอร์และทูตสวรรค์ที่เป็นพวกของเขา เพื่อเป็นการลงโทษ?
10. ลูซิเฟอร์เปลี่ยนชื่อเป็นอะไร?

คำถามบทที่ 3

1. ชาตานบอกเองว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขา ถ้ากินผลไม้ต้องห้ามนั้น?
2. ชาตานอยากให้คุณเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าหรือเปล่า?
3. ใครพูดความจริง พระเจ้า หรือชาตาน?
4. อาดัมกับเอวาทำอะไร เมื่อรู้ว่าตนเองเปลือยอยู่?
5. ใครคือผู้ที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงส่งมาปลดปล่อยคนจากบาป?
6. พระเจ้าทรงสาปแช่งหญิงว่าอย่างไร?
7. พระเจ้าทรงสาปแช่งชายว่าอย่างไร?

คำถามบทที่ 4

1. ทำไมพระเจ้าทรงพอพระทัยเครื่องบูชาของอาเบล?
2. ทำไมพระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยเครื่องบูชาของคาอิน?
3. ทำไมพระเจ้าจึงพยายามจะชี้แจงเหตุผลให้คาอินทราบ?
4. คาอินเชื่อและเห็นด้วยกับพระเจ้าหรือไม่?
5. คาอินทำอะไรกับอาเบลน้องชายของตน?
6. พระเจ้าทรงล่วงรู้ถึงสิ่งที่คาอินทำได้อย่างไร?
7. พระเจ้าจะทรงลงโทษ คนที่พูดและทำสิ่งชั่วร้ายต่อคนอื่นหรือไม่?

คำถามบทที่ 5

1. คนส่วนใหญ่รักและเชื่อฟังพระเจ้าหรือเปล่า?
2. พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะอย่างไรกับคนที่ไม่ยอมกลับใจสำนึกผิด?
3. ทำไมพระเจ้าจึงตัดสินพระทัยช่วยโนอาห์?
4. พระเจ้าทรงสั่งให้โนอาห์ทำอะไร?
5. พระเจ้าทรงสั่งให้โนอาห์ตั้งประตูไว้ที่เรือกีบาน?
6. พระเจ้าทรงรอคอยให้คนในสมัยโนอาห์กลับใจสำนึกผิดนานเท่าไร?
7. ใครเป็นผู้ปิดประตูเรือ?
8. มีใครจะรอดพ้นจากการพิพากษาของพระเจ้าได้บ้าง?

9. คนที่อยู่นอกเรือ มีใครบ้างที่รอดจากความตาย?
10. พระเจ้าทรงให้อะไรเป็นเครื่องหมายของคำสัญญาที่ว่าพระองค์จะไม่ให้น้ำมาท่วมทำลายโลกอีก?
11. พระเจ้าทรงรักษาสัญญาของพระองค์หรือไม่?

คำถามบทที่ 6

1. ผู้คนเริ่มก่อสร้างอะไร?
2. เขาทำอย่างนั้นทำไม?
3. พระเจ้าทรงล่วงรู้แผนการณ์ของพวกเขาหรือไม่?
4. พระเจ้าทรงตอบโต้การกระทำนั้นอย่างไร?
5. ผลที่เกิดขึ้นคืออะไร?

ชื่อ และนามสกุล _____

อายุ _____ บ้านเลขที่ _____

ซอย _____ ถนน _____

หมู่ที่ _____ ตำบล _____

อำเภอ _____ จังหวัด _____

รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ _____

ค่อย ๆ ฉีกส่วนนี้และส่งไปที่:

ตู้ ปณ. 1117
ที่ทำการไปรษณีย์ดอนเมือง
กรุงเทพฯ 10211